

Egészséges tanítás

Az Úrnak az igazi félelméhez elvezető tanítás

Írta Torben Søndergaard

A bibliai idézetek három ismert magyar fordításból származnak.

KG – A Veritas Kiadó 2014-ben megjelent újonnan revideált Károli Biblia fordításából vett idézetek. A szöveg a <http://www.karolibiblia.hu> weboldal alapján került beillesztésre.

ERV-HU – <http://www.biblegateway.com> oldalon található Egyszerű fordítású Biblia alapján került beillesztésre -
Copyright © 2003, 2012 World Bible Translation Center

ÚF – Az Új Fordítású Revideált Biblia -
<http://abibliamindenkie.hu> oldal alapján került beillesztésre.

Egészséges tanítás - írta Torben Søndergaard

A magyar fordítás az angol Sound Doctrine - Laurus Books kiadásában megjelent angol kiadás alapján készült.

Fordította: Sánta Lídia Evangéлина

Lektorálta: Gyárfás Magdolna

Copyright © Torben Søndergaard

Minden jog fenntartva

Egészséges tanítás

Az Úrnak az igazi félelméhez elvezető tanítás

Írta Torben Søndergaard

Tartalomjegyzék

Előszó	2
Bevezetés	11
1. Isten szent	13
2. A keresztyénység alapjai	15
3. Az egészséges tanítás.....	22
4. Az Úrnak a félelme	30
5. Kegyelem	34
6. Rabjai vagyunk-e a bűnnek?.....	40
7. Ne engedjétek uralkodni a bűnt	50
8. Gyűlöljétek a bűnt.....	59
9. Bűn a gyülekezetben.....	66
10. Egymás támogatása	76
11. Hogyan tovább?	83
Három évvel később	90
Az íróról.....	97

Előszó

Nagy öröm számomra, hogy az Egészséges Tanítás könyv megjelenhetett magyarul. Ez egy másfajta könyv, mivel prófétikus ihletésű és nem egy jó ötleten, hanem az Istentől kapott elhíváson alapszik. 2001 elején adta nekem Isten az Egészséges tanítás üzenetét fejezetenként, naponta egyet majdnem két héten keresztül.

Azóta várok Istenre, hogy szóljon, mikor jön el az ideje annak, hogy kiadják könyvként vagy egyáltalán ki kell-e adni könyvként? Ezt majdnem három évvel azután, hogy befejeztem a könyvnek az írását tette meg Ő, és ezzel egyidőben azt is mondta, hogy írjak egy előszót, amely elmondja, hogyan jött létre mindez, és egy utószót is, aminek „Három évvel később” legyen a címe.

Az Egészséges tanítás nem pusztán csak egy könyv, melynek van egy üzenete, hanem egy bizonyosság is arról, hogy Isten igaz Igéje hogyan változtatta meg életemet. Biztos vagyok benne, hogy sok más embernek az életét is meg fogja változtatni, amikor elfogadják az üzenetét.

A könyv a következőképpen van felosztva:

Az elején található ez az előszó, amely azt a bizonyágtételt tartalmazza, ahogy az „Egészséges tanítás” létrejött, és ahogy Isten azóta megerősítette az Ő Igéjét az én életemben.

Ezután következik maga a könyv, az Egészséges tanítás, ahogy azt fejezetenként kaptam 2001-ben.

A legvégén található az utóirat, ahol összegezem és elmélyítem az üzenetet és részletesebben belemegyek az Egészséges tanításba aszerint, amit Isten mutatott nekem.

Gyümölcsökre vágyakozva

A 2000. év vége felé elkezdtem megvizsgálni az életemet abból a szempontból, hogy milyen gyümölcsöket termett. Amióta csak megtértem, 1995 óta, mindig is vágytam arra, hogy az Úrnak szolgáljak és sok dolgot tettem annak érdekében, hogy elérjem az embereket. A környező gyülekezetekben a legtöbb ember úgy ismert, mint egy bátor fiatalembert, aki tűzben ég Istenért és nagyon aktív. Bár nagyon bátor voltam, sok embernek bizonyoságot tettem Krisztusról és ismertté váltam ezzel kapcsolatosan a gyülekezetekben, mégis rájöttem arra, hogy szinte egyáltalán nem volt maradandó gyümölcse mindannak, amit tettem. Nem tudtam olyan személyre gondolni, aki igazán megtért volna azon keresztül, amit én tettem, de olyanra se, aki meggyógyult volna vagy megszabadult volna a démonoktól. Másokkal közösen valószínűleg imádkoztam egy vagy két személyért, aki meggyógyult, de ez volt minden. Minél többet gondolkoztam ezen, annál elégedetlenebbé váltam az életem gyümölcseivel kapcsolatban. Nem voltam megelégedve azzal, hogy a keresztyének azt gondolták, hogy sokat teszek, mikor valójában ennek nem voltak látható jelei.

Egyik nap, mikor ezen gondolkoztam, elolvastam a Bibliából az egyik példázatot és az elvezetett egy átalakulás kezdetéhez az életemben.

„Jézus ezt a példázatot mondta: Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjébe ültetve, és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, de nem talált. Azt mondta a vincellérnek: Íme, harmadik éve már, hogy idejárom gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok. Vágd ki azért, miért is foglalná a földet hiába! Az pedig így válaszolt: Uram, hagyj békét neki még ebben az évben, míg körös-körül megkapálom és megrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig mégsem, akkor majd kivágod.” (Lukács 13: 6-9 - KG)

Mikor elolvastam ezt a példázatot, megtapasztaltam, hogy Isten szólt hozzám. Úgy éreztem olyan vagyok, mint ez a fügefa, mely

nem termett gyümölcsöt. Az volt a különbség köztem és a fügefafa között, hogy én nem csak három évig, hanem öt évig voltam gyümölcs nélkül.

Amikor felismertem ezt, megértettem, hogy valaminek azonnal történni kell! Nem folytathatom ugyanúgy. Ha nem kezdek el gyümölcsöt teremni, akkor ki leszek vágva, pont, ahogyan a fügefáról írva van a példázatában. Azt mondtam Istennek: „Rendben, adj nekem egy évet, és ha azután sem termek gyümölcsöt, vedd el az életemet, vágj ki, mivel akkor már semmi se fog számítani.” Lehet, hogy ez egy kicsit túl radikálisan hangzik, de megláttam, hogy Isten gyümölcsöt igényel az életünktől, és nem volt kifogás.

40 napos böjtölés

Egyik napról a másikra eldöntöttem, hogy negyven napon át böjtölni fogok és keresem Istent. El kellett kezdek gyümölcsöt teremni az életemben, ahogyan azt Isten elvárja. 2001 január 3-án kezdtem el böjtölni. Először csak vízzel böjtöltem, később azonban ittam egy kicsi gyümölcslevet és kakaót is azért, hogy egy kis energiám legyen, bár nem ez az igazán helyes módja ennek.

Ebben a böjti időszakban igazán megtapasztaltam, ahogyan Isten Szava élővé vált a számomra. Nem imádkoztam sokkal többet, mint általában szoktam, hanem olvastam és tanulmányoztam Isten Igéjét. Az igék egyik a másik után váltak élővé a számomra, mintha Isten akkor írta volna újonnan őket.

A negyven napos böjt után telve voltam új, Istentől származó kijelentésekkel, és annyira telve voltam az Igével, mint előtte még soha. Éjjel-nappal gondolkoztam és elmélkedtem Isten Szaván, még amikor aludtam, akkor is. Egy valóban különleges megtapasztalás volt.

Röviddel ezután érzetem, hogy ki kell fejezzem valahogyan azokat a dolgokat, amiket Isten megmutatott a nekem, ezért leültem a számítógép elé és elkezdtem írni. Mikor már teleírtam öt-hat A4-es

oldalt megálltam és arra gondoltam: „Mit fogok én mindezzel kezdeni?” A szöveg túl sok volt a weboldalam számára (oplevjesus.dk), és nem igazán weboldal-célú írás volt, hiszen az a nem-keresztényeket célozta. Ez az írás azonban a keresztények számára volt. Éppen ezért nem tudtam, hogy mit tegyek azokkal a dolgokkal, amiket leírtam.

Mikor ezen gondolkoztam Isten szólt hozzám. Sose fogom elfelejteni, olyan világos volt. Azt mondta: „Írj egy könyvet!” Megálltam, felnéztem és azt mondtam: „Mit tegyek? Írjak egy könyvet? Tényleg ezt akarod? Elfelejtetted, hogy az iskolában fogalmazásból és helyesírásból volt a legrosszabb jegyem?” Ez egy évvel a „Megtévesztve” könyvecske megírása előtt volt, mely azóta több kiadást látott. Abban az időben még nem voltam hozzászokva ahhoz, hogy hosszabb szövegeket írjak.

Isten nem válaszolt a tiltakozásomra, hanem ismét szólt ugyanolyan tisztán, mint azelőtt: „Írj egy könyvet, és én naponként fogok egy-egy fejezetet adni neked hozzá. Vasárnaponként azonban ne írd, hanem legyen az neked szabadidőként, amit a családdal töltösz.”

„Hú,” gondoltam, „könyvet fogok írni.” Ez egy hihetetlen megtapasztalás volt, melyet sosem fogok elfelejteni.

„De egyesek úgy felfuvalkodtak, mintha nem is készülnék hozzátok. Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek hozzátok, és megismerem majd a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. Mit akartok? Vesszővel menjek hozzátok vagy szeretettel és szelíd lélekkel?” (1 Kor 4:18-21 - KG)

„Hú, milyen nagy dolog ez!” Nagyon izgatott voltam. Tudtam, hogy mindez Istentől van és alig vártam, hogy át is éljem. Az érdekes az egészben az volt, hogy akkor még nem láttam senkit se, aki az én imámra gyógyult volna meg, és még nem volt maradandó gyümölcse az életemnek.

Isten megerősítette az ő szavát

Attól a naptól kezdve, hogy Isten ezeket mondta nekem, tudtam, hogy valami történni fog, és így is lett. Még egy hét se telt el és már három emberért imádkoztam, akik meggyógyultak. Erőteljes megtapasztalás volt, ahogy Isten megengedte, hogy elkezdődjön az, amit ő készített a számomra.

Egy héttel később otthon pihentem mikor egy olyan gondolat ötlött fel bennem: „Most valami történni fog.” Abban a percben megszólalt a telefon. A gyülekezetből volt valaki, aki hívott, hogy ha akarok, menjek vele az utcára beszélgetni az emberekkel. Azt válaszoltam: „Igen, akarok veled menni” – hiszen Isten pont azelőtt figyelmeztetett, hogy valami történni fog. A telefonáló személy eljött értem és elmentünk a városközpontba.

Mikor éppen leparkoltunk volna, megláttam egy mankóval járó lányt az anyjával. Rögtön tudtam, hogy Isten meg fogja őt gyógyítani. Kiugrottam a kocsiból, odafutottam hozzá, elmondtam neki, hogy keresztény vagyok és megkérdeztem, hogy imádkozhatok-e érte. Megengedte. Kificamodott lábaira tettem a kezemet, röviden imádkoztam, majd azt mondtam neki, hogy próbáljon meg járni. Először nem mert, de bátorítottam, hogy ne féljen, mert meggyógyult. Ekkor lassan megpróbálta használni a lábát. Hamarosan rájött arra, hogy igaz, amit mondok, hogy tényleg meggyógyult. Még egy kicsit beszélgettem velük és mikor menniük kellett a lány már normálisan járt, és az édesanyja vitte a mankókat.

Azóta sok mindent tapasztaltam. Egy éven belül körülbelül 150 emberért imádkoztam és tízen közülük mankókat dobtak el. Ugyanakkor egyre több embert láttam, akik elfogadták az Úr Jézus Krisztust és ténylegesen alárendelték magukat neki, ma pedig erősen állnak Istenben. Ezek olyan emberek voltak, akikkel a városközpontban, a bevásárlóközpontokban, a könyvtárban és ehhez hasonló helyeken találkoztam. Abban az időben én nem voltam egy tanító, ezért mindez gyülekezeti alkalmakon kívül történt.

Mikor Isten azt mondta, hogy várjak ennek a könyvnek a kiadásával addig, míg ő nem szól, azt gondoltam, hogy bele fog telni néhány hónapba, talán egy fél évbe, de egyáltalán nem így lett. Végül három év múlva jött el az ideje ennek.

Abban a három évben Isten sok mindent cselekedett. Megtapasztaltam, hogy sok ember élete változott meg Isten ereje által. Sokakat láttam, akik Istennek adták az életüket és mind a mai napig ténylegesen Érte élnek.

Miután mindez elkezdődött, egy évre rá úgy éreztem, hogy ki kell adjak egy füzetet, amit írtam, melynek a címe „Megtévesztve?”. Most már a második kiadásban jelent meg körülbelül 10 000 példánnyal, melyből nagyon sok már el is kelt. Legalább hét olyan embert ismerek személyesen, aki úgy tért meg, hogy egyszerűen ezt a füzetet olvasta, és Istennel szoros kapcsolatban élük az életüket ma is. Sok más emberről is hallottam az országban szerteszét, aki üdvösséget nyert és találkozott Istennel ez által a füzet által.

Rádióprogramokban és tévé adásokban jelentem meg többször is és az emberek meggyógyultak. Néhányan azok közül, akiket Isten általam meggyógyított elmondták ezt a tévében.

2002 október 16-án elhívtak a „19-Direct” adásába a DR tévécsatornához (ez Dániában az egyik legnagyobb tévé csatorna), ahol Istenről és gyógyulásokról beszélgettünk. Amikor a show a vége felé járt megengedték, hogy a tévé-n keresztül imádkozzak a betegekért. Az lett az eredménye, hogy sokan meggyógyultak otthon a nappalijukban a televíziókészülékek előtt.

Ezek a gyógyulások miatt következő nap is erről beszélgettek abban a show-ban és interjút készítettek valakivel, aki a tévé készülék előtt gyógyult meg. Egy olyan hölgy volt, aki évekig nem volt képes felemelni a karját mivel a válla dermedt volt, mikor azonban imádkoztam a betegekért a tévén keresztül meggyógyult és gond nélkül tudta utána emelgetni a karját. Azóta sokakkal

találkoztam az országban, akik azt mondták, hogy vagy ők személyesen, vagy egy ismerősük meggyógyult ima által.

2003 október 29-én Isten újból megnyitotta az ajtót a DR csatorna „19-Direct” műsorába. Ekkor bemutatták, ahogy imádkoztam egy fiatalemberért a „Jézus boltban” (ez egy keresztény könyvesbolt) Herning városában, aki meggyógyult. Az egyik lába be volt gipszelve, mivel két nappal korábban megrepedt az egyik csont a lábában. Levágtam és letörtem a lábáról a gipszet, mert meggyógyult. Az utolsó villanásban bemutatták ahogyan gipsz, zokni és cipő nélkül kimegy a boltból. Egy hétig kellett volna a gipszet viselje, majd egy másik fajta merevítést kellett volna tegyenek a lábára még nyolc hétig. Gyógyulva ment haza, mind a két mankót egy kezében tartva. Mikor ezt bemutatták a tévében nagyon sok ember keresett meg személyesen az országból, akik azt akarták, hogy imádkozzak értük. Sokan meggyógyultak, és azóta közülük sokan találkoztak Jézussal, mindez pedig a televízióadás által lett.

Nagyon sokat mondhatnék még arról, hogy mi mindent tett Isten. Valóban megerősítette az ő Igéjét az életemben úgy, ahogy megígérte. Ezért mikor az emberek ellenállnak ennek a könyvnek mondhatom azt, hogy „Akkor hogyan magyarázod, honnan kaptam erőt?” Isten országa nem csak szép szavakból, hanem az Isten ereje általi életről szól.

Kérlek, értsd meg, hogy ezeket nem büszkeségből mondtam el. Tényleges istenfélelem van bennem. Tudom, hogy teljesen Tőle függök, hiszen a magam erejéből semmit se tehetek. Félelemmel és rettegéssel mondom el ezeket. Szeretném az Ő szavát terjeszteni és szeretném, ha mi, az Ő népe visszatérnénk az egészséges tanításhoz. Sok látnivaló van még, és én is csak a dolgoknak egy picit részét láttam. Isten annyi mindent készített mindannyiunk számára, amit megragadhatunk. Itt azonban a megtapasztalásaimról írok azért, hogy megértsd: Isten hatalmas és igazán azt akarja, hogy mi az ő népe visszatérjünk az Ő Igéjéhez úgy, ahogy az írva van.

Tudom, hogy egy üzenetet kaptam Istentől, amit hirdetnem kell, és mindaz, amit ebben a könyvben megosztok csak egy kicsiny része annak. Mindazáltal hiszem, hogy ez új ajtókat fog nyitni az Ő Igéje felé. Mióta leírtam az Egészséges tanítást sokkal többet láttam és több mindent megértettem. Így kezdődött el az egész, és bár mélyebben bele szerettem volna menni dolgokba, tudom, hogy nem írhatom át a fejezeteket.

Eljött az idő

Miután három évig azon gondolkoztam, hogy ki kell-e adnom valaha ezt a könyvet, 2003 október 4-én Isten szólt hozzám és azt mondta, hogy eljött ennek az ideje. Nagyon különleges volt. Imádkoztam, és bár nem éreztem semmit, mégis hirtelen Isten szólt és azt mondta, hogy eljött az ideje annak, hogy kiadják az Egészséges tanítás könyvet. Elmondta, hogy írjak hozzá egy előszót és egy utószót is, mely összegezi a témát, és mélyebben kibontja a könyv bizonyos részleteit.

Isten ugyanakkor arról is szólt, hogy kellene írjak egy másik könyvet is. Először azt hittem, hogy ennek a másik könyvnek az üzenetei CD-n kellene megjelenjenek tanításként, Isten azonban azt akarta, hogy könyvként jelenjenek meg, folytatásként az Egészséges tanításhoz. Ennek a könyvnek a címe „A keresztény ember élete” kell legyen, és három tanítást kell tartalmazzon: „A keresztény és a bűn”, „A keresztény és a hit”, „A keresztény és a természetfeletti”. A tanítások arról szólnának, hogy mi a hit és mi a bűn, mit jelentenek ezek a számunkra, és hogy a természetfeletti természetes része kellene, hogy legyen a keresztény életnek.

Ahogy előre haladtam rádöbentem ezeknek a tanításoknak a fontosságára. Általuk Isten sok mindent kinyilatkoztatott úgy számomra, mint azok számára, akiket tanítottam. Már eddig is nagy áldás volt ez a tanítás és alig várom a könyvnek a megjelenését.

Óriási szükségünk van egészséges tanításra. A múltban megtanult dolgokból sok minden embereknek tetsző dolog, helyett, hogy az igaz Isten Igéje lenne, az a tanítás, mely elhozza az igazi és egészséges istenfélelmet.

Kezdeként elolvashatod az Egészséges tanítás mondanivalóját úgy, ahogyan azt Isten adta nekem. Tudom, hogy olyan valamit éltem át, amit Isten mindenki számára elkészített. Fogadd el az üzenetet és engedd, hogy Ő jöjjön és átformálja az életed. Vissza kell térnünk az alapvető dolgokhoz. Salamon, a Prédikátor könyvét a következőkkel fejezi be:

„Mindezeken felül, fiam, fogadd el az intést: a sok könyv írásának nincs vége, és a sok tanulásban elfárad a test. Mindezt hallva ez a dolgok summája: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez az ember legfőbb dolga! Mert Isten minden cselekedetet megítél, minden titkos dologgal együtt, akár jó, akár gonosz az.” (Prédikátor 12: 14-16 - KG)

Kívánom, hogy élvezettel olvasd az Egészséges tanítást, és Isten áldjon meg a benne levő üzenet által!

Bevezetés

Ha megnézzük napjaink egyházait, úgy a protestáns, mint a neo-protestáns egyházakat azt látjuk, hogy alig van említve a bűn. Mikor mi, a neoprotestáns egyházból származó emberek szeretnénk elmondani valakinek, hogy hogyan legyen keresztény, majdnem anélkül tesszük, hogy beszéljünk a valódi problémáról, éspedig arról, hogy a bűn elválaszt bennünket Istentől. Lehet, hogy említünk néhány igét, mint például, hogy mindannyian vétkeztek és szűkölködnek Isten dicsőségétől, és azt is említjük, hogy szükségünk van Jézusra. Általában szinte csak ennyi van említve a bűnről.

Aztán említünk még valamit, mint például a *Róma 10: 9-10*-et, hogy ha száddal megvallod Jézust Uradnak és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz. Elmondunk egy imát, amit elisméltetünk magunk után, aztán pedig: „Gratulálok, most már új teremtés vagy. Elindultál a Menny felé. Most azonban emlékezz arra, hogy imádkozz Istenhez, olvasd a Bibliát és járj el egy gyülekezetbe.”

Néhány felekezetnél arra sincs szükség, hogy kinyissad a szád ahhoz, hogy „üdvösséget szerezz”. Csak egy kicsi vizet kell hintsenek rád és máris Isten Országához tartozol. Természetesen nem mindenütt történik ez így, de a legtöbb embernek a bűn említése nélkül van bemutatva az evangélium. Amikor pedig említve van, akkor se arról szólnak, hogy az ember térjen meg a bűnös életstílusából, ami konkrét bűnök feladását jelenti, hanem arról beszélnek, hogy egy új élet felé kell fordulni, ahol szinte ugyanazt teheted amit előtte is tettél. A különbség „csak annyi” lesz, hogy most már útban vagy a menny felé.

Manapság az a helyzet, hogy ha kizárólag az emberek életét vizsgálánk legtöbb esetben nem tudnánk eldönteni róluk azt, hogy keresztények-e vagy sem. A szembetűnő és látható különbség néha

csak annyi, hogy a keresztény néha kedvesebb, nem káromkodik, és természetesen vasárnap eljár az istentiszteletre.

Valójában a „keresztények” szinte ugyanazt megtehetik, mint a nem keresztények. Ihatunk alkoholt, addig, amíg nem leszünk ittasak. Ugyanazokat a filmeket nézhetjük. Ugyanazokkal a dolgokkal tölthetjük el az időnket, mint a világi emberek. Igen, szinte olyanok vagyunk, mint a „világ”. Lehet, hogy azt mondod: „De barátkoznunk kell a világi emberekkel, másképp nem tudjuk elérni őket és Istenhez vezetni. Jézus is bűnösökkel töltötte idejét.” Igaz az, hogy Jézus időt töltött a bűnösökkel, a nagy különbség azonban közte és sok mai keresztény között az, hogy Jézus a bűnnel semmiben se kötött megalkuvást. Időt töltött a bűnösökkel, de ő nem volt „a világ” barátja. (*Jakab 4:4*)

Azért imádkozom, hogy mindenkinek, aki elolvassa ezt a könyvet, kinyíljanak a szemei és lássák meg az igazságot Isten Igéjében, hogy ne folytassák életüket e világ és annak istene, az ördög ámtításában. Istennek terve van minden egyes keresztény és minden egyes gyülekezet számára ebben az országban, azonban nem hiszem, hogy eljutunk arra az áttörésre, amit annyira várunk addig, amíg a bűnnel való kapcsolatunk meg nem változik úgy az egyéni, mint általában az Isten gyülekezeteinek az életében egyaránt.

Mi kell előbb legyen: a megszentelődés vagy az ébredés?

1. Isten szent

„Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek a tudatlanság ideje alatt voltak bennetek, hanem amint szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek egész életviteletekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1 Péter 1: 14-16 - KG)

Isten szent és Ő képtelen közösségben lenni a bűnnel. Ezért kellett neki feláldozni Jézust, hogy meg tudjon tisztítani bennünket a bűntől, hogy Ő újból közösségben lehessen velünk. Számunkra, keresztények számára fontos az, hogy ne éljünk továbbra is a bűnben, hanem engedjük, hogy Isten megváltoztasson. Ha mégis bűnben élünk, akkor meg fogunk halni.

„Öldökljétek meg azért földi tagjaitokat: a paráznaságot, tisztátalanságot, bűnös szenvedélyt, gonosz kívánságot és a telhetetlenséget, amely bálványimádás. Ezek miatt jön el az Isten haragja. Ti is ezt műveltétek, amikor ezekben éltetek. Most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonoszszágot, a káromkodást és szátokból a mocskos beszédet. Ne hazudjatok egymás ellen, hiszen levetköztétek az ó embert a szokásaival együtt, és felöltöttétek az újat, aki teremtője képmása szerinti ismeretre újult meg.” (Kolossé 3: 5-10 - KG)

Keresztényként az életünk egy utazás, egy utazás az örök élet és az igazság koronája felé, melyet Isten azoknak fog adni, akik győzelmet aratnak. Éppen ezért fontos az, hogy ne adjuk fel, vagy egyébként elveszítjük a jutalmunkat. Sajnos sokan vannak, akik egykor Istennel éltek, de ma már nem élik Vele az életüket. Közösségben voltak Vele, de ma már az örökkévaló kárhozat felé tartanak. Döntsd el most, hogy el fogsz jutni a célba! Döntsd el ma, hogy nem fogod elveszíteni azt a kincset, amit Isten neked adott. Nyújtsd ki a kezedet, hogy elérd azt! Érd el a célba, ahogyan azt Pál is írta:

„Testvéreim, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna, de egyet cselekszem: azokat, amelyek mögöttem vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekifeszülve célegyenest futok Isten felülről való elhívásának jutalmáért, amely Krisztus Jézusban van.” (Fil. 3: 13-14 - KG)

Engedd, hogy Isten jöjjön. Nyisd meg az életedet Előtte azért, hogy Ő meg tudjon változtatni. Döntsd ma el, kinek akarsz szolgálni: a bűnnek, mely örök kárhozatra, vagy Istennek, mely örök életre visz. (Róma 6:20)

2. A kereszténység alapjai

„Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, térjünk rá a nagykorúaknak szóló tanításra. Ne kezdjük újra lerakni az alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe vetett hitnek, a mosakodásokról, a kézrátételekről, a halottak feltámadásáról és az örök ítélletről szóló tanításnak. Így is fogunk tenni, ha Isten megengedi. Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosítottak, és megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, akik megízlelték Isten felséges beszédét és az eljövendő világ erőit, de elestek, hogy azok ismét megújuljanak és megtérjenek; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Isten Fiát, és meggyalázzák őt.” (Zsidók 6: 1-6 - ÚF)

Azt olvastuk a Zsidók 6:1-ben, hogy a kereszténység alaptanítása „a holt (angolul a rossz, a gonosz) cselekedetekből való megtérés (hátat fordítás)”. A két legalapvetőbb téma úgy kereszténnyé váláskor, mint keresztényként is, a megtérés és a hit. A bűn volt az oka annak, hogy Jézus meg kellett haljon helyettünk.

„A bűn egy ember (Ádám) által lépett be a világba. A bűn által pedig a halál, amely minden embert elért. Minden embernek meg kell halnia, mert mindenki vétkezett.” (Róma 5:12 ERV-HU)

Jézus a megtérés üzenetével jött és nekünk adta tovább ezt a feladatot, hogy menjünk el a világba és embereket vezessünk megtérésre. Néhányan ezt vitatják: „Nem, ez nem igaz. Jézus azzal az üzenettel jött, hogy higgyünk Őbenne, hogy mindaz, aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Igen, ez is igaz, de hinni és megtérni szorosan egymáshoz kapcsolódik.

A megtérés

A Máté evangéliuma elején azt látjuk, hogy Keresztelő János a következő üzenettel jött:

„Térjetez meg, mert elközelített a mennyek országa.” (Máté 3:2 - KG)

A megtérés üzenetét hozta. Lehet, hogy azt mondod: „De ez János volt, és ez még azelőtt történt, hogy Jézus elkezdett volna prédikálni.” Akkor hadd nézzük meg Jézust. A *Máté 4*-ben azt olvassuk, hogy Jézus 40 napot és 40 éjjelt a pusztában töltött, ahol az ördög megkísértette. A 40 nap elteltével elkezdett prédikálni. Nézzük meg mit mondott:

„Ettől fogva kezdett Jézus prédikálni: Térjetez meg, mert elközelített a mennyek országa.” (Máté 4:17 - KG)

A Márk evangéliumában Jézus azt mondta, hogy Isten királysága közel van, ezért térjenek meg és higgyenek (legyen hitük) az evangéliumban (*Márk 1:7*). Látjuk, hogy előbb a megtérésről és utána a hitről beszélt. Ez nem pont ugyanaz, mint amit manapság a gyülekezetekben hallunk. Jézus azt mondta:

„Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam a megtérésre, hanem hogy a bűnösöket.” (Lukács 5:32 - KG)

A *Lukács 15*-ben az elveszett bárány történetét olvasva látjuk, ahogy Jézus elhagyja a 99-et azért, hogy megkeresse az elveszettet. A történet végén azt olvassuk:

„Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.” (Lukács 15:7 - KG)

Éppen ezért nagyobb öröm lesz egy bűnös felett, aki hisz, mint 99 felett igaz felett, aki nem... Nem, nem így írja. Nagyobb öröm van egy **megtérő** bűnös felett. Világos, hogy a hit is ott kell legyen, mert hit nélkül lehetetlen dolog Istennek tetszeni. (*Zsidók 11:6*). Mégis, a

hit a cselekedeteink és a megtérésünk által lesz kifejezve. (*Jakab 2:14-26*). Péter nagyon jól elmagyarázza a megtérés üzenetét:

„Mivel pedig Krisztus testben szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is ugyanazzal a gondolattal, hogy aki testileg szenved, megszűnik vétkezni, hogy többé ne emberi kívánságok, hanem az Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt. Mert elég volt, hogy az elmúlt időben a pogányok akaratát cselekedtétek, kicsapongásokban, kívánságokban, részegségeken, dőzsölésekben, tivornyázásokban és tiltott bálványimádásokban éltetek. Ami miatt megütköznek, hogy nem futtok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, és káromolnak titeket, de majd számot adnak annak, aki készen áll megítélni élőket és holtakat.” (1 Péter 4:1-5 - KG)

Következésképpen megtérni azt jelenti, hogy nem követjük az emberi vágyakat, hanem Isten akaratát, vagyis továbbra nem élünk szexuális bűnökben, kívánságokban, vad multságokban és ehhez hasonló dolgokban, mint a megtérésünk előtt. Az ilyen megtérés miatt mások majd elcsodálkoznak, hiszen látni fogják, hogy valami történt az életünkben. Keresztelő János is és Jézus is a megtérés üzenetével jött. Akkor nekünk mit kellene hirdetünk?

„És az ő nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden pogány között, Jeruzsálemtől elkezdve.” (Lukács 24:47 - KG)

„Péter pedig azt mondta nekik: Térjetek meg és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (Ap. Csel. 2:38 - KG)

Jézus idejében és napjainkban is ugyanaz az üzenet: a Jézus nevében való megtérés a bűnöknek bocsánatára. Tegyük fel magunknak a kérdést, hogy van-e ebben valami, amit mi, a napjaink gyülekezeteiben elveszítettünk. Manapság a gyülekezetekben gyakran halljuk azt, hogy: „...aki segítségül hívja az Úr nevét,

üdvözül” (Róma 10:13 - KG), de azt már ritkábban halljuk, hogy: „... hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja!” (2 Tim. 2:19 - ÚF) Pedig mind a két igé egyaránt igaz!

Gyere Jézushoz

Amikor 1995-ben Jézus Krisztusban hitre jutottam, az előadótól semmit se hallottam arról, hogy meg kellene térjek a régi életemnek a bűneiből. Csak annyit mondtam: „Jézus, hiszem, hogy meghaltál helyettem. Gyere és legyél életemnek az Ura...”, és még néhány hasonló dolgot, de csak ennyi volt minden. Újjászülettem. Akkor még nem tudtam, hogy a bűn volt az, ami elválasztott engem Istentől, és azt sem, hogy nem kellene ugyanúgy élnem, mint előtte.

Természetesen történt velem valami. Új teremtés lettem és idővel elkezdtem megtérni a régi életemből. Belekapaszkodtam Istenbe. Mikor életemet Jézusnak adtam az Ő kegyelme által szilárdan, találkoztam Vele és ezért kész voltam letenni mindent, mivel tudtam, hogy amit átéltem az volt a helyes. Nem hagytam el Istent azóta egyszer sem. Voltak nehéz időszakaim, de a „világba”, ahonnan jöttem nem mentem vissza.

Sajnos manapság sok esetben nem ezt látjuk. Ha mindenki, aki az utcán vagy a gyülekezetekben igent mond Jézusnak, megmaradna Benne, akkor a dolgok másképpen néznének ki. Azt hiszem, hogy az egyik magyarázat az, hogy egy túlzottan laza evangéliumot adunk nekik, mely bizonyos értelemben hamis is. Minden olyan szépnek és jónak hangzik amikor erről beszélünk: „Gyere Jézushoz, és sokkal boldogabb leszel. Jöjj Jézushoz, és megkapsz mindent, amit kérsz. Jöjj Jézushoz és ...”, ehhez hasonló dolgok. Az emberek pedig azt mondják erre, hogy igen. De miért? Nos azért, mert egész jól hangzik. Mégis, mikor utólag elmondják nekik, hogy nem folytathatják azokat a dolgokat, amiket előtte tettek és megtudják, hogy hinni Istenben nem mindig olyan szórakoztató, mikor ellenállást és nehézségeket tapasztalnak, ami mindenkinél el fog jönni, akkor visszaesnek. Miért? Lehetséges, hogy azért, mert nem

voltak készek igazán letenni a régi dolgokat és tényleg Jézusnak adni életüket? Ha valaki túl gyorsan és a rossz pozícióban születik, akkor lehet, hogy élet helyett vetélés lesz a vége.

Mikor olyan emberekkel találkozunk, akik irányítják az életüket és boldogok, néha azt gondoljuk, hogy nincs semmink se a számukra. Egyszer beszélgettem egy keresztény barátommal, aki úgy gondolta, hogy nincs semmi oka arra, hogy a nem keresztény barátjának beszéljen Jézusról, hiszen az úgyis jól van. Jó családja volt, jó munkahelye és így tovább. Egyszer beszélt neki Jézusról, de a barátja nem érezte, hogy szüksége lenne Rá, hiszen remek élete volt, és ezzel a keresztény barátom is egyet értett.

Ijesztő ilyenről hallani, de sajnos megtörténik sokfelé. Elfelejtjük, hogy ők bűnösök és útban vannak a pokol felé. Egyik oka annak amiért nem látunk olyan sok „sikeres” megtérést például a drogosok között úgy gondolom az, hogy nem az igazi evangéliumot hirdetjük. Nem számít, hogy most mennyi pénzük van az embereknek, de az se, hogy most milyen remek az életük, mert bűnösök és útban vannak a pokol felé. Tudniuk kell arról, hogy bűnösök. Az emberek nem tudnak megtérni és üdvösséget kapni addig, amíg bűnösnek nem látják magukat. Pontosan ez az egyik oka annak, amiért a törvény adatott:

„Mert senki sem képes arra, hogy a Törvény parancsainak teljesítésével Isten számára elfogadhatóvá legyen. Hiszen a Törvény csak rávilágít a bűneinkre, hogy világosan meglássuk és felismerjük azokat.” (Róma 3:20 ERV-HU)

A Tízparancsolat

„Akkor megkérdezte őt egy főember: Jó Mester, mit tegyek, hogy az örök életet elnyerjem? Jézus pedig azt mondta neki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egyedül Isten. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkoddj, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, tiszteld apádat és anyádat! Az pedig azt mondta: Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam. Jézus ezeket hallva azt mondta neki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, amid van, és oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, azután jöjj, kövess engem! Az pedig ezeket hallva igen megsomorodott, mert nagyon gazdag volt.” (Lukács 18:18-23 - KG)

Itt azt látjuk, hogy valaki Jézushoz jött és megkérdezte: „Mit tegyek azért, hogy örök életem legyen?” Manapság azt válaszolnánk, hogy higgy Jézusban teljes szívedből, és száddal valld meg a hitedet.

Jézus azonban a Törvényről, a tízparancsolatról beszélt ebben az esetben. Miért említette a tízparancsolatot? A főember először meg kellett lássa saját magában a bűnöst. Nem tudsz megtérni és bocsánatot nyerni, ha nem látod magadat bűnösnek.

Régebben elolvastam Charles Finney, a világ egyik legsikeresebb evangélistájának az önéletrajzát. Elment egy olyan városba prédikálni, ahogy az egyházi tanácsnak az egyik tagja nem volt még újjászületett keresztény.

A felesége, aki újjászületett volt nem értette meg miért nem képes, vagy miért nem akarja a férje elfogadni Jézust. Később, amikor beszélgetett Charles Finneyvel arra a következtetésre jutottak, hogy a férjének pont azzal van a nagy gondja, hogy ő egy nagyon rendes és kedves ember, aki igazán rendes és tisztességes életet élt, így igaz embernek tűnt önmaga előtt. Az önigazultság visszatartotta őt az üdvösségtől. Charles Finney és a férfi felesége imádkoztak, hogy Isten távolítsa el az önigazulást, hogy ez a férfi megláthassa önmagát, mint bűnöst. Következő nap reggel mikor felébredt az önigazulás

eltűnt és életében először látta meg saját magában a bűnöst, ezért képes lett elfogadni a bűnbocsánatot. Megtért és Jézus lett életének az Ura.

Napjainkban az egyik probléma az, hogy az embereknek nem adjuk át a teljes evangéliumot a megtérésről és az Úr Jézus, a Megmentőben való hitről. Nem mondjuk el azt az üzenetet, hogy meg kell halni a régi életünknek és egy teljesen új és szent életet kell éljünk ahhoz, hogy örökre el ne vesszünk a pokol tüzeiben. Charles Finney beszélt a megtérésről. Isten Igéjét úgy hirdette, ahogyan az meg van írva. A sok ezer emberből, akit Jézushoz vezetett kevesen voltak, akik nem értek el a célba. Természetesen nem csak az volt a fontos, hogy hirdette az Igét, hanem az is, hogy egy megtéréssel, szentséggel és imával teli életet élt. Átélt a következőket:

„Mert Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a szívnek és léleknek, az izületeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.”
(Zsidók 4:12 - KG)

Sokat tanulhatunk a Charles Finney életéből.

Tegyük fel magunknak a kérdést: „Tapasztaljuk-e, hogy Isten Igéje olyan, mint egy kard? Tapasztaljuk-e, hogy Isten jelekkel és csodákkal támasztja alá az Ő Igéjét az életünkben?” (mint az *Ap.Csel. 14:3*-ban)

Több valószínű oka is lehet annak, hogy ezt nem tapasztaljuk gyakran. Például az ima és a szentség hiánya. Lehet-e vajon egyik oka ennek az is, hogy nem teljes egészében hirdetjük Isten Szavát? Gyertek legyünk készek félretenni mindazt, amit eddig tanultunk azért, hogy megvizsgálhassuk őket, hogy Isten Igéje szerint valók-e.

„... viszont mindent gondosan vizsgáljatok meg, hogy valóban Istentől származik-e! Ha igen, akkor ahhoz ragaszkodjatok.” (1 *Thes. 5:21* ERV-HU)

3. Az egészséges tanítás

„Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert vizket a fülük, és az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak. Te azonban légy józan mindenben...” (2 Tim. 4:2-5 - KG)

A harmadik és negyedik igevers azt mondja, hogy: *„eljön az idő, amikor már hallani sem akarják többé az egészséges tanítást. Inkább olyan tanítókat keresnek majd maguknak, akik azt fogják mondani, amit a közönségük hallani szeretne. Akkor az emberek elfordulnak az igazságtól, és inkább a kitalált, misztikus történetek és legendák érdeklik őket.” (ERV-HU)* Az az idő, amiről a Biblia itt beszél, most van. Napjaink gyülekezeteiben láthatjuk ezt.

Sok egyházfelekezetben világszerte azt tanítják, hogy amikor gyermekként megkereszteltek, akkor beléptél Isten Királyságába és minden rendjén van. Ez a hazugság egyenesen a pokolból származik. Ismertem olyan embereket, akik keresztény családban nőttek fel és nem mertek a kicsi babájukkal elindulni egy hosszú útra egészen addig, amíg az meg nem volt keresztelve. Mi lesz, ha valami történik vele? Manapság sok gyermek-kereszttség a kórházban történik. Ha van egy beteg kisbaba vagy egy koraszülött gyermek és nem lehet tudni, hogy a baba túléli-e gyakran kihívják a papot, hogy jöjjön el és keresztelje meg a gyermeket.

Micsoda egy ámítás ez, amiben élünk! Ha a baba fejére hintett kevés víz meghozza a változást, akkor a szülők azok, akik döntenek. Ha a szüleid döntöttek helyetted, akkor még mindig tőled függ, hogy akarsz-e hinni vagy akarsz-e üdvösséget? Egyáltalán nem. Engem is megkereszteltek és konfirmáltak gyermekként, de még így is elkárhoztam volna, ha meghalok 1995 áprilisa előtt. Miért? Azért,

mert nem voltam Krisztusban. „Saját” életemet éltem a bűnben és Jézussal nem voltam kapcsolatban.

Legtöbben észre vesszük azt, hogy ami néhány felekezetben történik az megtévesztő. Gyermekek-kereszttségkor azt mondják neked, hogy most már minden rendben van. Egy hosszú élet után aztán amikor az a gyermek Isten nélkül hal meg a pap azt mondja, hogy Isten Országához tartozott a kereszttség által. Ez azonban megtévesztés!

Sajnos Dániának a 82 %-a, amely a Lutheránus egyházhoz tartozik, nem mind a Menny felé tartó úton halad. De mi a helyzet a néhány neoprotestáns egyházban? Ott talán jobban állnak a dolgok? Mit mond Isten Igéje? Minden rendben van akkor, ha felnőttként megkeresztelkedtél, bemeztetted? Ha egyszer üdvösséget kaptál, akkor biztosan automatikusan meg is maradsz abban? Elkárhozhatsz-e akkor, ha betöltekedtél Szent Szellemmel és nyelveken beszélsz? Vagy csak azokat a dolgokat prédikáljuk, amiket az emberek hallani szeretnének?

„De Isten a szeretet.” Igen, de nem az által mutatod-e meg a szeretetet, hogy elmondod az igazságot, hogy az emberek megszabaduljanak? Eszembe jut egy konkrét ige, mely azt mondja: *„...ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk.” (Jakab 3:1 - KG)*

Miért lesz súlyosabb ítéletben részük a tanítóknak? Azért, mert felelősséggel tartoznak, hogy Istennek az igaz Igéjét hirdessék. Nagyon fontos, hogy ne tartsunk vissza semmit se az igazságból.

Ennek a tanításnak a nagyobb része más, mint amit manapság a gyülekezetekben hallunk. Tudom, hogy a fent említett ige érvényes a számomra is. Ezért olyan fontos, hogy képes legyél mindent alátámasztani Isten Szavával. Sokan felhasználnak egy igeverset, és arra építenek tanításokat, még akkor is, amikor az az ige teljesen ki lett véve a szöveggörnyezetéből, ahol teljesen mást jelent. Mutatok nektek néhány példát erre. Emlékezzünk arra, hogy:

„A te Igéd summája igazság ...” (Zsolt 119:160 - KG)

Visszaemlékszek amint 2000 novemberében Koppenhágában 92 állam-egyházi templomban ugyanabból az igéből volt a tanítás példa-prédikációként. Azon a vasárnapon minden pap a *Máté 18: 1-14*-ből kellett beszéljen. Ez az ige világosan leírja, hogy a halál után csakis két hely közül az egyikbe kerülhetünk: vagy a mennybe vagy a pokolba. A legtöbb pap felületesen kezelte a témát, és tíz templom közül csak egy volt, amelyikben egyáltalán megemlítették. Volt két olyan templom is, ahol a papok hevesen tiltakoztak az örök kárhozat üzenete ellen. Az egyik pap azt mondta, hogy a 6-ik verstől a 11-ik versig terjedő rész nem való a Bibliába, mert nem szeretetteljes beszéd. Egy másik pap arra használta fel az elveszett bárány példázatát, hogy általa bizonygassa, hogy nincs kárhozat. Rajtuk kívül még sok más példa is volt arra, ahogyan félremagyarázták a szöveget.

Olvassuk el megint: „... eljön az idő, amikor már hallani sem akarják többé az egészséges tanítást. Inkább olyan tanítókat keresnek majd maguknak, akik azt fogják mondani, amit a közönségük hallani szeretne. Akkor az emberek elfordulnak az igazságtól, és inkább a kitalált, misztikus történetek és legendák érdeklik őket.” (2 Tim 4:3-4 - ERV-HU)”

Mi ilyen időkben élünk most, de jobb, ha nem másokra, hanem inkább magunkra nézünk, megvizsgáljuk a saját életünket és a saját gyülekezeteinket.

A kegyességnek megfelelően

A 2 *Timóteus 4:3* azt mondja, hogy az emberek nem fogják elviselni az egészséges tanítást. De mi az egészséges tanítás?

„Ha valaki mást tanít, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeihez és a kegyesség szerint való tanításhoz...” (1 Tim. 6:3 - KG)

A Biblia szerint tehát az egészséges tanítás a kegyességnek megfelelően tanít.

„Üdvözlét Páltól, aki Isten rabszolgája és Jézus Krisztus apostola. Isten engem azért küldött el, hogy a választottaiban megerősítsem az iránta való bizalmat és hitet, hogy segítsék nekik az igazság mélyebb megismerésében, hogy ezáltal Isten tetszése szerint éljenek.” (Tit. 1:1 - ERV-HU)

Eljön az az idő, amikor az emberek nem fogják elviselni az egészséges tanítást, mely az Úrnak a félelméhez vezet.

A *Példabeszédek 1:7 (KG)* azt írja, hogy „Az Úrnak félelme az ismeret kezdete...” Úgy gondolom, hogy ez a helyes kezdet.

Ezek a szavak, hogy az „Úrnak a félelme” nemrég megvilágosodtak a számomra. Keresztény életem első négy-öt évében nagyon sok gyülekezeti alkalmon vettem részt és sok igehirdetést hallottam, de ezeket a szavakat sose hallottam. Lehet, hogy azért, mert nem figyeltem eléggé, vagy pedig azért mert manapság a gyülekezetekben ez ritkán van említve.

Nem hiszem, hogy gond lenne a hallásommal. Az Úrnak a félelme egy olyan téma, amelyről ritkán beszélnek napjainkban. Akkor pedig, mikor egyáltalán meg van említve, több mint valószínű, hogy másként van értelmezve, mint az eredetileg szándékozva volt.

**

Mielőtt folytatnánk, szeretnék megosztani a saját életemből egy átélést. Tapasztaltam, ahogy Isten munkálkodott az életemben. Érzem, hogy életem az Ő éles fénye alatt áll és minden bűn napvilágra kerül. Új dimenziót tapasztaltam meg Istenben, egy Szent Istent, aki nem tud közösségben lenni a bűnnel.

„...hogy Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség...” (1 János 1:5 - KG)

Megtapasztalom az Úrnak a félelmét, amit eddig nem ismertem, de arra indított, hogy szentebb és tisztább életet éljek. Letettem azokat a bűnöket, amikkel eddig harcoltam és átéltem, lehet, hogy életemben először, hogy a bűntől valóban szabad vagyok. Ma nem érzem magam a bűn rabjaként.

Ne vétkezz

A Biblia szerint gyűlölnünk kell mindazt, ami gonosz (Róma 12:9) és ez igazi valósággá vált a számomra. Gyűlölöm a bűnt. Most is megtehetek olyan dolgot, amiről később megértem, hogy rossz. Isten továbbra is munkálkodik bennem, az állhatatosságomon, megmutatva új dolgokat, amiket többé nem cselekedhetek. Mindemellett ma már nem esek bele ismételten újból és újból ugyanabba a bűnbe. Most már nem így van, mert tudom, hogy ha bűnben élek, akkor elveszíthetem az üdvösségemet.

Ez radikálisan hangzik, és lehet, hogy egy rakás igével támadnál meg bizonygatva, hogy ez nem bibliai. Lehet, hogy azt mondom: „Isten nem ilyen. Ő jóságos, és amit te mondasz, az nem Tőle van.” Megértelek, de a döntő mégis az, hogy miután megkaptam, átéltem az Úrnak a félelmét, teljes győzelmet tapasztaltam. Hálás vagyok ezért, hiszen nem merek és nem akarok olyan valamit tenni, amiről tudom, hogy rossz.

Mikor ezt hallod lehet úgy tűnik, mintha olyan félelemben élnék, mely annyira leblokkolhatja az embert, hogy még az ujját se meri mozdítani, nehogy valami rosszat tegyen. Lehet, hogy először így tűnik, de a valóságban ez teljesen más. Sokkal szabadabbnak érzem magam, mint bármikor előtte a bűnnel kapcsolatosan. Olvasd el a Róma 6-ot. Nagyobb bátorságom van Isten felé (*1 János 3:21*). Letettem azokat a bűnöket, amelyek előtte megkötöztek. A legjobb az egészben az, hogy teljesen Jézus-függővé váltam. Tudom, hogy nem tudok Nélküle győzni. Annyira hálás vagyok azért, amit Ő tett értem, és ez arra ösztönöz, hogy még többet imádkozzak, és még többet olvassam a Bibliát!

Átéltém, ahogy Isten felnyitotta szemeimet, úgyhogy most már sok dolgot másképpen látok. Ez az egyik oka annak, hogy van bátorságom arra, hogy egy ilyen könyvet megírjak. Tudom, hogy ellenállásba fog ütközni, mert sok tekintetben eltér attól, amit sokan képviselnek, és amiben sokan hisznek ma. Ezért elkezdtem úgy tanulmányozni a Bibliát, mint még soha azelőtt, azért, hogy biztos legyek benne, hogy ez a könyv tényleg összhangban van Isten Igéjével. Ezen keresztül Istennel és a bűnnel való kapcsolatomban leírhatatlan szabadságot tapasztaltam meg.

Azért imádkozom, hogy ennek a könyvnek az olvasói átéljék ugyanezt a szabadságot. Imádkozom, hogy ez a könyv megteremtse az Úrnak az igazi félelmét az életedben. Nagyon fontos megérteni, hogy az Úrnak a félelme teljesen különbözik attól a félelemtől, amelyet a világ hoz be, és amely még jobban megkötöz minket.

„...Isten szeretet ... A szeretetben nincs félelem ...” (1 János 4:16,18 KG)

Az Úrnak a félelme, amit megtapasztaltam, nem ugyanolyan félelem, mint amit a világ ad. Az Úrnak a félelme szabaddá tesz bennünket. Imádkozom, hogy az Ő Igéje által Isten vezessen el minket úgy egyénileg, mint gyülekezeti szinten arra, amit Ő tervezett el a számunkra, hogy eljussunk oda, hogy meglássuk országaink átalakulását, bárhol is élünk, a hitünk és az imáink által.

Még néhány részlet

Mielőtt folytatnánk a tanítást, nagyon fontos megérteni a különbséget a között, hogy valaki bűnben él vagy pedig véletlenül elkövet valami rosszat, beleesik a bűnbe, és később rájön arra, hogy amit tett, az nem volt olyan jó. Mikor arról írok, hogy erőt kaptam, hogy győzzek a bűn felett, ez nem azt jelenti, hogy sose fogok már semmi rosszat elkövetni. Isten nevelése alatt állok még most is, és Ő folyamatosan magasabb szintű tisztaságra és szentségre hív. Voltak például olyan dolgok, amiket két évvel ezelőtt még cselekedtem, (mielőtt még ezt megírtam), de most már nem teszem őket, mert Isten megmutatta nekem, hogy azok rosszak. Ha ugyanazokat megteszem ma is, akkor akarattal vétkezem. Mielőtt tudtam volna, hogy az bűn, azelőtt az nem tudatos bűn, nem akarattal elkövetett bűn volt. *(János 15:22)*

A Biblia néhány konkrét bűnről is beszél, mint például a paráznaság, gyilkosságok, hazugságok, gyűlölet, irigység, házasságtörés stb. Mindenki tudja ezekről, hogy bűnök, mivel a lelkiismeretünk bizonyosságot tesz róla, hogy ezek bűnök. Ha ezeket mégis gyakorlod, akkor nincs kifogás a számodra. *(Róma 2:14-15)* Belemerülhetsz olyan mélyen a bűnbe, hogy a lelkiismereted érzéketlenné válik, és ekkor a bünt már nem fogod bűnnek látni vagy pedig nem fogod engedni, hogy Isten szóljon hozzád, ha bármi rosszat teszel. Ez nem jelenti azt, hogy most már elkezded majd a jót tenni. Ha elzárod magad Isten nevelése elől, annak rossz vége lesz. A fontos az egészben az, hogy engedjük meg Istennek, hogy közel jöjjön hozzánk az Ő Igéjével, azért, hogy a mi elménk és ítélőképességünk folyamatosan megújuljon, hogy képesek legyünk megkülönböztetni, hogy mi az Isten akarata és elkülöníteni a jót a rossztól.

„És ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róma 12:2 - ÚF)

Később beszélni fogok más dolgokról is, amiket Isten az Ő Igéje által bűnnek ítél. Fontos azonban, hogy ne hunyd be a szemed, hanem maradj nyitott, hogy Isten magasabb szintekre vezethessen a szentségben és a tisztaságban.

„Vizsgáljátok meg, hogy mi kedves az Úrnak. És ne legyen részetek a sötétség gyümölcstelen cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le azokat ...” (Efézus 5:10-11 -KG)

Az egész könyv folyamán megpróbálok különbséget tenni aközött, amikor véletlenül teszel rosszat – mert ez olyan bűn, amiről még nem tudod, hogy bűn – és aközött, amikor tudatában vagy, hogy rosszat teszel, mert ez már tudatos, akarattal elkövetett bűnben élés.

4. Az Úrnak a félelme

A görög 'eusebia' szó a mi nyelvünkre kegyességnek van lefordítva. Az 1 Tim 6:3-ban is ez a helyzet: „Ha valaki mást tanít, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeihez és a kegyesség szerint való tanításhoz ...” (KG). Ezt a szót azonban lehet „áhitatosságnak”, „szentségnek” vagy „tiszteletteljes istenfélelemnek” is fordítani. Egy másik helyen azt írja az Ige:

„Ismerve tehát az Úr félelmét, embereket nyerünk meg...” (2 Kor. 5:11 - KG)

Ebben az esetben „az Úrnak a félelme” a 'phobos' görög szóval van kifejezve, aminek a jelentése „félelem vagy rettegés”. Úgy is lehet ezt az igeverset fordítani, hogy: „az Úrnak a félelme miatt embereket térítünk meg.”

Milyen istenfélelem volt az, amit átéltem? Ez nem olyan fajta félelem, mint ami a világban van. Például nem járok rettegve és félve attól, hogy valaki meg fog ölni. De attól se rettegek, hogy nem vagyok elég jó, vagy nem leszek képes felnőni erre vagy arra a szintre. Ez inkább olyan, mint egy óriási megbecsülés és tisztelet, ugyanakkor félelem is Isten iránt, figyelembe véve hogy ki Ő: egy szent Isten. Ő azonban a mi jó és szerető Atyánk is. Ez a félelem tisztelettel vegyítve az, ami arra indítja az embert, hogy felnézzen Rá, és vágyjon arra, hogy kedvében járjon.

Hogy szeresd azt, amit Isten szeret és gyűlöld azt, amit Isten gyűlöl (Példabeszédek 8:13). Éppen ezért nem akarsz, vagy inkább nem mersz olyan dolgokat tenni, melyeket Isten gyűlöl. Az Úrnak a félelme gyűlöletet kelt benned a paráznaság, hazugságok, erkölcstelenség és ehhez hasonló dolgok iránt. Az Úrnak a félelme szeretetet gerjeszt benned azok iránt, amiket Isten is szeret: a szentség, a tisztaság, az embereknek való segítség, a Róla való bizonyoságtétel iránt (János 14:15, 2 Kor. 5:11, 1 Tim. 6:14).

Kizárólag Rajta keresztül

Honnan kaphatod meg az Úrnak ezt a félelmét? Abból indul ki minden, ha elkezded felfedezni, hogy kicsoda Isten valójában. Ezt úgy kezdtem el személyesen megtapasztalni, hogy kazettán meghallgattam egy tanítás sorozatot, amely többek között beszélt a pokol valóságáról és az Úrnak a félelméről. Az előadónak - egy USA-beli pásztornak - minden tekintetben radikális volt az üzenete.

Az üzenet nem volt felhívítva. A bűnt a valódi nevéen nevezte, és azt tanította, hogy az elválaszt bennünket Istentől. Elkezdtem Istent egy olyan oldaláról meglátni, ahogyan azelőtt még soha. Ő elkezdett munkálkodni bennem, én pedig elkezdtem olvasni és tanulmányozni azt, amit a Biblia valójában mond Róla, és hogy hogyan áll össze ez az egész. Megértettem, hogy ha mi, keresztények, tudatos bűnben élünk, akkor egyáltalán nem vagyunk jobb helyzetben, mint a világi emberek, akik nem ismerik Jézust. Ez istenfélelmet keltett bennem és egy teljesen új és kielezett érzékkel viszonyultam az életemben levő bűnök felé.

„Az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való az ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott.” (2 Péter 1:3 - KG)

Amint látod, azon keresztül, hogy megismerjük Őt, hogy milyen is valójában, fogjuk félni az Urat! Több különböző dolgot fogok megemlíteni ebben a könyvben, amelyek által Isten Igéje meg fogja mutatni neked, hogy kicsoda Ő valójában.

Lehet, hogy azt hiszed, hogy ha valaki ilyen radikális módon ír a bűnről, az egy rossz fajta félelmet fog kiváltani valakinek a belsejében. De mivel Isten Igéjéhez ragaszkodunk, nem hígíthatjuk fel azt, függetlenül attól, hogy mennyire radikális az, mert Isten Igéje igazság. Ha van egy olyan igazság, aminek még nem vagyunk a birtokában, akkor nemde eljött az ideje annak, hogy ezt megragadjuk bizonyos területeken, még mielőtt túl késő lenne? Hadd mondjam el

ezt újra: **Amíg valami Isten Igéjében van benne, nem lehet túl radikális!**

Természetesen megfelelő módon kell azt hirdetni, mert, ha nem *szeretettel* mondod ki, akkor olyan rossz dolog származhat belőle, amit Isten soha nem is akart.

Egyedüli vágyam az, hogy az emberek szabaddá legyenek, és én ezt megtapasztaltam. Nem tarthatjuk vissza, és nem hígíthatjuk fel Isten Igéjét attól való félelmünkben, hogy az emberek netán félreértik szavainkat, megbántódnak vagy visszatérnek a Törvény szolgaságába. A múltban sok mindent visszatartottunk és ennek semmi jó nem lett az eredménye. Isten Igéjét hirdetni kell, mert az az igazság. Csak nézzetek Jézus életére: az emberek kigúnyolták, haragudtak rá, mivel az igazságot mondta nekik. Egyik alkalommal a tanítványai közül majdnem mindegyik elhagyta, nem azért, mintha valami rosszat tett volna, hanem azért mert Isten Igéjét radikálisan hirdette nekik, úgy ahogy az írva van. Az igazat mondta az embereknek és néha ez fájt nekik:

„Ahogy elküldött engem az élő Atya, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog általam. Ez a kenyér, amely a mennyből szállt alá, nem olyan, mint amelyet atyáitok ettek, és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, élni fog örökké. Ezeket mondta, amikor Kapernaumban, a zsinagógában tanított.

A tanítványai közül többen, akik ezt hallották, azt mondták: Kemény beszéd ez, ki tudja ezt megérteni? Mivel Jézus magától is tudta, hogy emiatt zúgolódnak tanítványai, azt mondta nekik: Ez megbotránkoztat titeket? Hát ha majd meglátjátok az Emberfiát felmenni oda, ahol korábban volt! A szellem az, ami megelevenít, a test nem használ semmit; a beszédek, amelyeket mondtam nektek, szellem és élet. De vannak közöttetek némelyek, akik nem hisznek. Mert Jézus kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt. És azt mondta: Ezért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, ha nem adta meg az Atya neki. Ettől

fogva sokan visszavonultak a tanítványai közül, és többé nem jártak vele. Jézus meg is kérdezte a tizenkettőt: Vajon ti is el akartok menni? Simon Péter így válaszolt: Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van tenálad.” (János 6:57-68 - KG)

Látjuk, hogy Jézus nem akart és nem is tudott minden embernek a kedvében járni. Az igazat mondta, még akkor is, ha voltak olyanok, akiknek ez nem tetszett és elmentek. Bár tudta, hogy ellenvetésük volt azzal szemben, amit mondott, Ő mégis folytatta a mondanivalóját. Végül majdnem mindenki elment. Nem jött-e el az ideje abbahagyni azt, hogy az emberek kedvében járjunk, és csak azt mondjuk, amit hallani szeretnének? Csakis az igazság az, ami szabadokká teszi az embereket!

Látjuk ezt a gazdag ifjú történetében is:

„Az ifjú pedig e beszéd hallatára megszorodva elment, mert nagy vagyona volt.” (Máté 19:22 - KG)

Itt Jézus nem azt a választ adta a gazdag ifjúnak, amit az hallani akart. Jézus nem tartotta vissza magát attól, hogy kimondja az igazságot, akkor mi miért tartjuk vissza azt attól való félelmünkben, hogy megsértünk vagy megbántunk valakit? Biztos, hogy lesznek olyanok, akik megbántódnak, de ha az Ige igazságát hirdetjük, akkor sokkal többen lesznek azok, akik szabadokká válnak.

Miközben folytatjuk az Úr félelméről szóló tanítást, engednünk kell, hogy Isten kinyilatkoztassa az Ő Igéje által, hogy kicsoda Ő. Nyitottaknak kell legyünk, késznek a változásra még akkor is, ha a változás ellentmond olyan dolgoknak, amiknek a meghallásához nem szoktunk hozzá, még akkor is, ha az egész bizonyos értelemben túlzottan radikálisnak vagy túl tolakodónak tűnik is a számunkra. Keresztényekként arra kellene, hogy vágyjunk, hogy egyre inkább olyanok legyünk, mint Ő, és hogy azt az életet éljük, amit Ő készített el a számunkra.

5. Kegyelem

A kegyelem egy nagyon fontos része a keresztyény életünknek. Nem lenne semmi reményünk kegyelem nélkül. Állandó félelemben kellene járnunk várva a jól megérdemelt büntetést. Nem fogok sok időt tölteni azzal, hogy elmagyarázzam mit jelent kegyelemből üdvözülni, mivel biztosan gyakran hallottunk már erről. Azonban szeretnék bemutatni egy olyan dolgot, amit szintén a kegyelem hozott el.

„Most pedig a törvénytől függetlenül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyóságot tesznek a törvény és a próféták. Istennek ez az igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által lesz mindazoké, akik hisznek. Mert nincs különbség, mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek Isten dicsősége nélkül, és az ő kegyelméből ingyen igazulnak meg a Krisztus Jézusban való váltság által.” (Róma 3:21-24 - KG)

Valószínűleg a kegyelem legjobb leírása az „ingyen igazulnak meg” szavakban rejlik. Kegyelem által üdvözülünk, nem azért mintha olyan jók lennénk és nem is azért, mert olyan sok jó dolgot tettünk. Nem az által üdvözülünk, hogy megütöttük a Törvény mércéjét, hanem az Ő kegyelme révén van szabad bemenetelünk Istenhez Jézusban való hitünk által.

„Aki munkálkodik, annak a bért nem kegyelemből számítják be, hanem tartozás szerint. Aki azonban nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, annak a hitét számítják be igazságul.” (Róma 4:4-5 - KG)

Ezek az igék azt mondják, hogy ha dolgozol, akkor a munkádat fizetik meg. Mi azonban a Jézusban való hitünk által kaptunk üdvösséget és nem fizetségként azért, mert valamit tettünk. Ez egy óriási különbség a Törvény és a kegyelem között.

„Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.” (János 1:17 - KG)

A Törvény szabályokkal és parancsolatokkal jött, amit az ember be kellett, hogy tartson. De mint tudjuk, egy ember se lett megigazulva a Törvény által (*Róma 3:20, 11:6*). Ezért Isten kellett, hogy egy „jobb” utat teremtsen, azért, hogy ne kelljen egy csomó dolgot tegyünk ahhoz, hogy üdvösségünk legyen. Ez a jobb út a hit útja. (*Róma 4:13*)

Kérdezheti azt valaki: „Miért mondd most azt, hogy hit által és nem cselekedetek által üdvözülünk? Ez pont az ellenkezője mindannak, amit eddig írtál.” Nem, amit be szeretnék mutatni nektek az az, hogy különbség van aközött, hogy valaki Istenhez jön, vagy hogy Vele is él. Ahogy mindig is állítottam, csak akkor tudsz Istenhez jönni, ha bűnösnek látod magad, bűnbánatra jutsz és hiszel Jézusban. Ekkor megbocsátást és örök életet kapsz. Kegyelem által üdvözülünk. Nem akarok visszamenni a törvény alá, hogy meg kelljen felelni az összes törvénynek ahhoz, hogy üdvösséget kapj. Isten egyszer és mindenkorra lefektette a jobbik utat Jézus által, és ehhez ragaszkodnunk kell. Jézus nélkül nincs üdvösség. Nem vagyunk képesek eléggé megigazultan élni ahhoz, hogy kiérdemeljük az üdvösségünket. Miután azonban üdvösséget kaptunk, a dolgok egy kicsit változnak.

Az embereknek szüksége van megtisztulásra is

Hadd adjak egy példát. Isten azt mondja, hogy emberhalászok kell, hogy legyünk (*Máté 4:19*); ami azt jelenti, hogy Isten Királysága számára kellene embereket 'kifogni', kihalászni. Ahogyan a halat, az embereket se lehet megtisztítani a rossz „belektől” (angolban jellemvonásokat is jelent), mielőtt ki nem 'fogtad' őket. Bűnősként érdemtelenül kapunk üdvösséget Isten kegyelme és Jézus Krisztus által, nem a törvény megtartásán keresztül. Mikor Isten 'megfogott' minket, még tisztátalanok és bűnösök voltunk. Az Ige azonban azt mondja, hogy Isten szent, és ezért nekünk is szenteknek kell lennünk. (*1 Péter 1:16*). Mikor életünket Istennek adjuk Jézus Krisztus által, akkor Ő kihoz bennünket a 'partra' és elkezdi megtisztítani, mert Ő nem tud közösségben lenni a bűnnel. Amíg készek vagyunk engedni,

hogy Isten jöjjön és 'késsel' felvágjon bennünket, addig egész mélyre tud hatni az Ő Szelleme által és megtisztít minden piszoktól, ezután pedig kegyelemben élhetünk. Éppen ezért, mikor Isten rámutat valami tisztátalan dologra, nyitottaknak kell lennünk arra, hogy megengedjük, hogy Ő megtisztítson. Nagyon fontos az, hogy ne éljünk vissza Isten kegyelmével, mert, ha az ember nem engedi, hogy Isten cselekedjen, akkor a dolgok rossz irányba fognak haladni.

„Szeretteim, miközben minden igyekezetemmel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjete a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott. Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akiknek az ítélete régóta meg van írva: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.” (Júdás 1:3-4 - ÚF)

Olyanokról beszél az Ige, akik Istennek a kegyelmét kicsapongásra használják. Olyanokról is beszél, akik megtagadják Jézus Krisztust, mi azonban nem tesszük ezt. Amint látjátok lehetséges visszaélni Isten kegyelmével, és úgy gondolom, hogy ezt érzékelhetjük magunk körül. Mielőtt megtapasztaltam az Úrnak ezt a félelmét, amelyről írok, én is ezt tettem bizonyos területeken. Tettem olyat, amiről tudtam, hogy rossz, de úgy gondoltam, hogy Isten kegyelmes. Ilyen voltam az élet bizonyos területein és sajnos sokan napjainkban ugyanígy vannak.

„Isten egy kegyelmes Isten”. Igen, ez igaz, de ügyelj arra, nehogy visszaélj az Ő kegyelmével. Mikor Hozzá jövünk Isten megbocsátja a bűnt az életünkben, de nem játszadozhatunk a bűnnel, például azt gondolva, hogy: –Isten kegyelmes, ezért jöhetek Hozzá később is bűnbocsánatért. Nincs semmi értelme kidobni a tévét annak ellenére sem, hogy újra és újra rossz dolgokat nézek benne. Majd később bocsánatot kérek Tőle. – Ez helytelen magatartás. Ha így viselkedsz, vigyázz, mert egy nap minden rosszul fog elsülni. Ne csúfoljuk meg és ne bántalmazzuk a kegyelem Szellemét (Zsidók 10:29).

Megmaradhatunk-e a testiekben?

„Mit mondjunk tehát? Megmaradjunk a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? Semmiképpen! Mert akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még abban?” (Róma 6:1-2 - KG)

Láthatjátok amint Pál egy olyan kérdést tesz fel, amivel gyakran előhozakodik a testiesség, mely állandóan kikapukat keres, amin a bűn becsusszanjon és teljességre jusson. Pálnak a válasza: *„Semmiképpen!”* Szinte hallom, amint azt mondja: *„Hogy gondolhatsz ilyet?”* Utána azzal folytatja: *„Mi meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk akkor továbbra is benne?”* A válasz eléggé érthető, nemde? Világosan mondja, hogy nem lehet bennünk semmi se közös a testi dolgokkal, még akkor se, ha kegyelem alatt vagyunk. Miért nem?

„Nincs tehát már semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, mert az élet lelkének törvénye Jézus Krisztusban megszabadított téged a bűn és a halál törvényétől. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivel erőtlén volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt elküldte az ő Fiát a bűnös testhez hasonló formában, és elítélte a bűnt a testben, hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem a Lélek szerint. Mert a test szerintiék a testiekre törekednek, a Lélek szerintiék pedig a Lélek dolgaira. Mert a test szerinti gondolkozás halál, a Lélek szerinti gondolkozás pedig élet és békeség. Mert a test szerinti gondolkozás ellenséges Istennel szemben, mivel nem engedelmeskedik Isten törvényének, mert nem is teheti. A test szerintiék pedig nem lehetnek kedvesek Isten előtt.” (Róma 8:1-8 - KG)

„Ezért, testvéreim, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert ha test szerint éltek, meghaltok, de ha a test cselekedeteit a Lélek által megoldókölték, éltek.” (Róma 8:12-13 - KG)

Pál világosan mondja, hogy a testiekre beállított elme ellenséges Istennel, és ha mi, Krisztus atyafiai, keresztények, akik kegyelem alatt állnak a testnek engedelmeskedünk, akkor bizony meg fogunk halni. Azt is mondja azonban, hogy a Szellem segítségével megölkölhetjük a test cselekedeteit és élhetünk. Halleluja! Nézzük meg, hogy melyek ezek a cselekedetek.

„Nyilvánvaló, hogy a régi természetünkől ilyen dolgok származnak: paráznaság, erkölcstelenség, szexuális bűnök, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, veszekedés, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, megosztottság, irigykedés, részegeskedés, vad mulatozás és ezekhez hasonlók. Figyelmeztetek benneteket — ahogy azt már korábban is tettem —, hogy akik így élnek, nem fogják örökölni Isten Királyságát!” (Gal. 5:19-21 – ERV-HU)

Megfigyelhetjük ebből, hogy melyek a testnek a cselekedetei. Figyeljete fel a 21-ik vers végére: *„Figyelmeztetek benneteket, ahogy azt már korábban is tettem, hogy akik így élnek nem fogják örökölni Isten Királyságát!”* Ha van radikális ige, akkor ez biztosan az. Pál szerint mi, keresztény testvérek és testvérnők, akik kegyelem alatt állunk, ha a test szerint élünk, meg fogunk halni. Igen, azt is mondja, hogy már máskor is beszélt erről, tehát ez nem csak egy gyors megjegyzés a részéről.

A kegyelem tanít

Térjünk még egy kicsit vissza a kegyelemhez, utána pedig meg fogjuk nézni mélyebben, hogy mik a testnek a cselekedetei. A Róma 8:12 szerint a Szellem segítségével meg kell ölköljünk a testieket. Van egy másik ige is, amely ezt elég jól elmagyarázza:

„Mert Isten üdvözítő kegyelme megjelent minden embernek, s ez arra tanít minket, hogy megtagadva az istentelenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazságosan és istenfélően éljünk a jelenvaló világon.” (Tit. 2:11-12 – KG)

Az van itt megírva, hogy a kegyelem tanít is. Arra tanít, hogy „nemet” mondjunk az istentelenségre és a világi kívánságokra, hogy fegyelmezett és igazságos életet éljünk. Mielőtt elfogadtuk volna Jézust, a bűn volt az, ami elválasztott minket Istentől, és ugyancsak a bűn az, ami most is el fog választani bennünket Istentől, miután már kegyelmet és üdvösséget kaptunk Jézusban. Mégis a nagy különbség az az, hogy a kegyelem segít nekünk igaz életet élni, hogy ne kelljen újra és újra elbukjunk a bűnben. Ez a nagy különbség azok között, akik üdvösséget kaptak és azok között, akik nem ismerik Istent.

A bemelegítés által megszabadultunk a bűntől. A bűnnek az ereje megtört az életünk felett. Ráadásul kegyelmet is kaptunk, mely tanít bennünket, hogy nemet tudjunk mondani a bűnnek és a világnak. Segít mértékletes, igazságos és istenfélő életet élni ezen a világon. Gondolkozzatok el ezen: Isten kegyelme és Isten Szellemének a segítségével által lehetséges tiszta, bűntől szabad életet élni. Halleluja! Mikor megértettem ezt, valami felszabadult bennem, és úgy éreztem, hogy már győztem is a bűn felett. Láttam, hogy Isten kegyelme segítségével lehetséges szabad lennem bármilyen bűn rabságából, ami előtte rajtam volt. Most már, Isten kegyelmének a segítségével, képesek vagyunk a Tízparancsolatot és más dolgokat is betölteni, amit az emberek a bűn hatalma miatt nem tudtak megtenni Jézus eljövetele előtt.

A következő fejezetben többet olvashattok arról, hogy mit jelent győzni a bűn felett. Krisztus által a bűn feletti győztes életre lettünk megváltva. Néhányan lehet, hogy azt mondják: „Nem, tévedsz. Nem tudunk a bűn felett győztesen élni, hiszen a *Róma 7* is azt mondja, hogy a bűnnek hatalma van felettünk.”

Vizsgáljuk ezt meg alaposabban és nézzük meg, hogy mit mond róla Isten Igéje.

6. Rabjai vagyunk-e a bűnnek?

*„Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek. És ha vétkezik valaki, van szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.”
(1 János 2:1 - KG)*

Nagyon fontos, hogy megértsük, hogy a mi célunk nem az, hogy bukdácsoljunk, utána meg bocsánatot kérjünk. Célunk az, hogy ne essünk el soha se. De ha mégis elesnénk, van megbocsátás a számunkra. Éppen ezért:

„Mert magam sem értem, mit teszek. Mert nem azt teszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor egyetértek a törvénnyel, hogy jó. Akkor tehát már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. Mert tudom, hogy nem lakik bennem, vagyis az én testemben jó, mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekszem, amit akarok, hanem a gonoszt teszem, amit nem akarok. Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.” (Róma 7:15-20 - KG)

Ez egy ismert része a Bibliának. Gyakran ezeket az igeverseket kifogásként használják az emberek bűnös cselekedeteik mentegetésére. Fontos azonban, hogy ne vegyünk ki néhány igeverset a kontextusból, a szövegkörnyezetből, egy teljes tanítást építve rájuk. Sajnos sokszor ezt teszik ezekkel az igeversekkel.

Emlékezzetek arra, hogy Isten Igéje szerint *„két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást!”* (2 Kor. 13:1 - ÚF) és arra is, hogy *„a te Igéd summája igazság”* (Zsolt. 119:160 - KG). Ha megnézzük ezeket az igéket önmagukban, és azt mondjuk, hogy természetes dolog vétkezni mivel bűn alatt vagyunk, és amúgy se tudnánk ellenállni, akkor hibázunk. Ez a gondolkozás nem egyezik Isten Igéjének a teljességével, a summájával. Isten Igéje világosan elmondja, hogy a bűnnek a hatalma megtört felettünk, akik Jézussal

élünk. Ha Benne vagyunk, akkor van hatalmunk a bűn felett. Lehet, hogy erre ellentmondasz: „De ezek az igék szerint világosan a bűn munkálkodik bennünk és az ember képtelen neki ellenállni.” Igen, ez világos, de ezek az igék Pálnak a Jézus nélküli helyzetét magyarázzák. Jézus nélkül a bűnnek hatalma van, pontosan ezért kellett Jézusnak eljönni, hogy megtörje a bűn hatalmát.

„Aki a bűnt cselekszi, az ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” (1 János 3:8 - KG)

Elmondhatnánk, hogy a következő igében található meg az összefoglalása az előzőleg olvasott igeverseknek, a Róma 7:15-20-nak, ahol Pál arról ír, hogy a bűnnek hatalma van felettünk:

„Mert amíg test szerint éltünk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a tagjainkban, hogy gyümölcsöt teremjenek a halálnak.” (Róma 7:5 - KG)

Arról az időszokról beszél, amikor még test szerint élt, mielőtt megismerte volna Jézust, amikor még bűnös volt. Látjuk tehát, hogy most már nem vagyunk adósok, hogy a bűn rabjai legyünk, ahogyan előzőleg voltunk.

„Mert tudjuk, hogy a törvény lelki, de én testi vagyok, kiszolgáltatva a bűnnek.” (Róma 7:14 - KG)

Most, mióta Jézussal élünk, felszabadultunk a bűn alól, pont, ahogy az előző fejezet írja:

„De hála legyen Istennek, hogy jóllehet egykor a bűn szolgálói voltatok, szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelyet kaptatok, és megszabadulva a bűntől az igazság szolgálóivá lettetek.” (Róma 6:17-18 - KG)

„Most pedig, miután megszabadultatok a bűntől, és Isten szolgálóivá lettetek, megvan a gyümölcsötök a megszentelődésre, a vége pedig az örök élet.” (Róma 6:22 - KG)

A bűnnek csak annyi ereje van feletted, amennyit megengedsz neki. Jézus által megszabadultunk a bűntől és annak hatalmától.

A Római levél

Kis idővel ezelőtt elkezdtem tanulmányozni a Római levelet, főleg a hatodik fejezettől a nyolcadikig. A *Róma 7:7*-ben Pál a törvényről és annak hatásáról ír az óember, a meg nem újult ember felett, vagyis hogyan hatott rá a bűn, mielőtt Jézusban újjá nem született. Állítja, hogy a törvény jó, mivel megmutatta bűnös természetét. Miután beszél a két alaptermészet közötti konfliktusról, azt mondja:

„Ó, én nyomorult ember! Ki szabadít meg engem e halálnak testéből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus! Én tehát az értelmemmel Isten törvényének, de a testemmel a bűn törvényének szolgállok.” (Róma 7:24-25 – KG)

Pál megkérdezi, hogy ki tudná őt megszabadítani ettől a bűnös testtől, mely halálra van szánva. Ekkor következik a nyolcadik fejezet, ahol olvashatjuk, hogy Jézus meg tud minket szabadítani.

„Nincsen azért most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.” (Róma 8:1-2 – ÚF)

Jézusban megszabadultunk a bűntől és nincsen többé kárhóztatás Benne. Minden teljes győzelem! Jézus nemcsak, hogy teljes győzelmet ad nekünk, hanem Ő MAGA a mi győzelmünk!

Abban az időben, amikor a Római levelet tanulmányoztam, meglátogattunk néhány rokont Dánia másik felében. Útban arrafelé azt a vezetést éreztem, hogy különösen a Róma 6-8-at tanulmányozzam. Nem sokkal később megértettem, hogy a Róma 8 első négy igeverse egységet alkotnak, tehát ez azt jelenti, hogy:

„Nincs tehát már semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak ... akik nem test szerint járunk, hanem a Lélek szerint.” (Róma 8:1,4 – KG)

Különösen megragadott ez az ige, mert manapság sokan vannak, akik rögtön idézni kezdik a *Róma 8:1*-et, ha bármi olyat tapasztalnak, amit 'kárhoztatásnak' éreznek. Ahelyett, hogy figyelnének Istenre megvizsgálva magukat, mert netalán valamit „testben cselekedtek” rögtön a *Róma 8:1*-et idézik egyféleképpen eltusolva az életükben levő bűnt. Isten gyakran szól szívünkhöz meggyőző erővel. Ha újjászülettünk, de mégis a test szerint élünk továbbra is, tehát továbbra is bűnben élünk, akkor igenis tapasztalni fogjuk a kárhoztatást a szívünkben. Ez a kárhoztatás a megtérésre kellene, hogy vezessen, hogy bűnbocsánatot kapjunk. Ekkor megszabadulunk a kárhoztatástól és a vádlástól, mivel már nem a test szerint járunk. Az az igevers, mely szerint nincsen többé kárhoztatásunk, nem kellene, hogy bezárja a fülünket, hanem inkább jobban kellene figyeljünk arra, amit Isten szólni akar tiszta lelkiismeretünkhöz.

Mikor megérkeztünk családlátogatóba, az asztalon láttam egy keresztény folyóiratot. Felvettem megnézni, hátha van benne valami izgalmas. Az első oldalakon az egyik cikk megragadta a figyelmemet. Egy fiatalember arról írt, hogy keresztényként az ember egy kettős életet él, mivel sok rosszat tesz. A *Róma 7*-et idézte, amit fentebb olvastunk és azzal folytatta: „Egész héten sok bűnös dolgot teszel, vasárnap mégis megállhatsz a gyülekezetben, mint Isten gyermeke.”

Gondolataimban az ötlött fel: „Mi történik? Ez nem lehet igaz.” Folytattam az olvasást, ahogyan leírta, hogy keresztényként szinte állandóan kárhoztatást érzett és nehéz volt neki igaz embernek érezni magát. Ezért idézte a *Róma 8:1*-et, hogy Jézusban nincsen többé kárhoztatás. Elolvastva a cikket egyáltalán nem úgy tűnt, mint akinek az írója ismerte Jézust, mint aki Vele élt gyermekeként. Igenis fogsz kárhoztatást tapasztalni, ha bűnben élsz! Csendben imádkozni kezdtem: „Ó, Istenem, tenned kell valamit. Olyan sokan vannak a

gyülekezetekben, akik be vannak csapva, és ha nem történik valami hamarosan, akkor el fognak veszni.”

Elvégeztetett

Amit Jézus tett a kereszten, az mindent elvégzett. Ő legyőzte a bűnt és a halált egyszer és mindenkorra (*1 Korintus 15:54-55, 1 János 5:4*). Kifizette az árat, hogy a bűnnek többé ne legyen hatalma felettünk, hanem nekünk legyen hatalmunk a bűn felett, az által, amit Ő tett.

Vizsgáljuk meg, hogy mit mond Isten Igéje, hogy Isten az Ő Szava által fel tudja fedni nekünk a Krisztustól kapott szabadságunkat. Vizsgáljuk meg először Jézus hegyi beszédét.

A *Máté 5*-ben Jézus a törvényről beszél. Azt mondja, hogy nem azért jött, hogy eltörölje a törvényt, hanem hogy betöltse azt (17-ik vers). Ötször ismételi ebben a fejezetben, hogy: „*Hallottátok amint megmondattok a régieknek ...*”

Elmondja, hogy az emberek hallották, hogy a törvény ezt és ezt mondja. A Mózesi törvényről beszél. Őt különböző dolgot említ, amit a törvény előír: ne ölj, ne paráználkodj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, szemet szemért, fogat fogért és szeresd a te felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. Ezután Jézus említ néhány törvényt és parancsolatot a Régi Szövetségből¹, és Ő azért jött, hogy ezeket betöltse. Ha elolvassuk, hogy mit mond a különböző törvényekről, azt látjuk, hogy szigorított rajtuk, ahelyett, hogy eltörölte volna őket. Ő magasabb színvonalat akar!

A törvény, melyet Mózes hozott le a hegyről, azt mondja, hogy ne ölj, most azonban Jézus szerint, ha megharagszol a te felebarátodra –

---

¹ A Régi Szövetség és az Ószövetség nem minden esetben ugyanazt jelenti. A Régi Szövetség a Mózesi szövetségre vonatkozik, nem a teljes Ószövetségre. - Ford. megj.

néhány eredeti szöveg szerint „ok nélkül” – méltó vagy az ítéletre. Ha azt mondod „bolond” méltó vagy a pokol tüzére.

Éppen ezért a Biblia szerint, ha azt mondod valakinek, hogy „bolond”, vagy ha megharagszol az embertársadra ok nélkül, akkor bűnösnek leszel nyilvánítva. Ez is azt mutatja, hogy a bűnt nem szabad felületesen kezelni. Ezért olyan fontos állandóan megvizsgálni magunkat. Ha van valaki, akire haragszol vagy van valaki, akinek nem bocsátottál meg, akkor siess és térj meg hamar. Ne kerülj a pokolba, csakis azért mert túl büszke vagy ahhoz, hogy megbocsáss vagy azért, mert úgy gondolod, hogy nem neked kellene bocsánatot kérned. Nagyon komoly dolog ez, amivel nem szabad játszadozni.

A *Máté 5:27*-ben Jézus azt mondja, hogy hallottátok, amint megmondattok a régieknek, „Ne paráználkodj”. A régi szövetségben paráználkodni azt jelentette, hogy szexuális kapcsolatod van valakivel, aki nem a házastársad, figyeljétek meg azonban mit ír az Újszövetség:

„Én pedig azt mondom: Mindenki, aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott vele az ő szívében.” (Máté 5:28 - KG)

Látjuk tehát, hogy most, ha csak kívánsággal tekint valaki egy asszonyra már paráználkodott az ő szívében. Ez arra is vonatkozik, amikor egy egyedülálló személy kívánsággal tekint a barátjára vagy a barátnőjére. Bűn megkívánni a barátodat vagy barátnődet házasságon kívül. Azért mert randizol valakivel, nem jelenti azt, hogy már egyek vagytok. A barátod vagy a barátnőd nem a tiéd addig, amíg házasságra nem léptek. Ezért siess és térj meg, ha ezt teszed.

Lehet azzal érvelsz, hogy: „De ez nem könnyű. Mikor megcsókoljuk egymást, akkor megkívánjuk egymást.” Igaz, de a Biblia nem mondja azt, hogy szabad csókolóznotok randizás alatt. A csókolózás felizgatja a kívánságokat. Olyan kívánságot és vágyat kelt, amely bűn mikor nem vagytok házasok. Ez egy olyan dolog, amelyben teljesen helytelen a meglátás a gyülekezetekben.

Játszadozunk a bűnnel. Ha nem állunk le és nem térünk meg ebből, akkor rossz vége lesz, mert a bűn elválaszt bennünket Istentől. Ha kívánsz valakit, aki nem a feleséged akkor paráznaságban élsz, a paráznák pedig nem öröklék Isten Királyságát (*Efézus 5:5*). Ha tehát ehhez hasonló vágygal vagy kívánsággal élsz szükséges, hogy megtérj belőle.

„Ha pedig a te jobb szemed bűnre csábít téged, vágd ki, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy tagod vesszen el, mintsem egész tested a gyehennára jusson. És ha a te jobb kezed bűnre visz téged, vágd le azt, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy tagod vesszen el, mintsem egész tested a gyehennára kerüljön.”
(*Máté 5:29-30 - KG*)

El kell kezdeni végre meglátni mennyire radikális Isten Igéje. Az ehhez hasonló dolgok kegyességet, istenfélelmet keltenek. A 20-ik versben Jézus azt is mondja, hogy *„Mondom nektek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.”* (*Máté 5:20 - KG*). Nem játszadozhatunk a bűnnel, hanem törekednünk kell az igaz életre.

Legyetek tökéletesek

Amint már korábban is említettem, van remény. Mielőtt Isten felnyitotta volna a szemeimet és az Úrnak az igazi félelmét át nem éltem, ismételten elbuktam, mert olyan dolgokat néztem, amiket nem kellett volna. Most azonban átéltem a győzelmet. Például nem kell otthon maradjak, hogy elkerüljem azt, hogy egy lányra nézve elessek. Azoknak a kívánságoknak és vágyaknak melyeknek a múltban lehetőségük volt arra, hogy behálózzanak, most már nincs alkalmuk erre.

Lehet, hogy azt mondod: „Isten biztosan nem gondolhatja komolyan, hogy megtartsuk mindazt, ami az Igében le van írva, hogy ne nézzünk kívánsággal valakire, hogy ne haragudjunk

embertársainkra, hogy szeressük ellenségeinket és az ehhez hasonlókat.” Elmondhatom neked, hogy valójában ez nem is olyan nehéz, mint amilyenek te gondolod. Amikor Szellem szerint járunk és közel vagyunk Hozzá, amikor az igazi istenfélelem ott van az életünkben, akkor Ő segít bennünket ebben. A 2 Péter 2-ben el van magyarázva, hogy ha ő megmentette Noét, az igazság hirdetőjét az özönvíztől és Lótót a Szodoma és Gomora pusztulásából, akkor:

„...az Úr meg tudja szabadítani a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig megtartja az ítélet napjára, hogy bűnhődjenek.”
(2 Péter 2:9 – KG)

Halleluja, Isten meg tud szabadítani bennünket a kísértésben, hogy el ne essünk, hanem úgy éljünk, ahogyan azt Jézus parancsolja a Máté 5-ben:

„Legyetek azért tökéletesek, amint a ti mennyei Atyátok tökéletes!” (Máté 5:48 – KG)

Azt is írja azonban az Ige, hogy:

„Aki ezt mondja: „Ismerem őt”, de nem tartja meg a parancsolatait, az hazug, és nincs meg abban az igazság.” (1 János 2:4 – KG)

Bűnösök vagyunk-e?

A Biblia szerint úgy tűnik, hogy lehetséges valójában bűn nélkül élni. „Ez nem igaz” – mondod te erre. – „Mindannyian bűnösök vagyunk. Olvasd el te magad is mit ír a János 8:7, ahol néhányan a paráznaság bűnében rajtakapott asszonyt akarták megkövezni. Jézus szerint az, aki bűn nélkül van, az dobja rá az első követ. Azt is látjuk, hogy senki se dobott követ, mert mind bűnösök voltak.” Igen, igaz, hogy mind bűnösök voltak, de ez még Jézus halála előtt történt, mielőtt még Ő megmutatta volna hatalmas irgalmát irántunk azáltal, hogy örökre legyőzte a bűnt. Ez a győzelem rád és rám vonatkozik, ezért mi szabadok lehetünk a bűntől.

Egy másik kérdés is felmerülhet: „Akkor mi van az 1 János 1:8-cal?” János azt írja, hogy „*Ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk, magunkat csapjuk be, és nincs meg bennünk az igazság.*” (1 János 1:8 – KG)

Emlékezz arra, hogy „Isten Igéjének a summája az igazság”. Figyeld meg az előző verset is, ahol János azt mondja:

„Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1 János 1:7 – KG)

Jézus megtisztít bennünket minden bűntől, ha a világosságban járunk. Ha Jézus megtisztít bennünket minden bűntől, akkor nincs már bennünk bűn.

De Pál is azt mondja, hogy ő maga is bűnös:

„Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy a bűnösöket megmentse, akik között én vagyok az első.” (1 Timóteus 1: 15 – KG)

Igen, Pál bűnös volt, a bűnösök között az első, ahogyan azt leírja, hiszen üldözte Isten egyházát (1 Korintus 15:9). Mégis, ugyanabban az igeversben jelenti ki, hogy Jézus azért jött a világra, hogy megmentse a bűnösöket. Amit magáról mond, azt valójában múlt időben mondja. Az eredeti szövegben levő „vagyok” szó fordítható a „voltam” szóval is. Ebben a szövegkörnyezetben a „voltam” szó lenne a megfelelő fordítás, hiszen Jézus már megmentette őt. Miért kellett Jézus eljöjjön a világra, hogy megmentse a bűnösöket, ha miután elfogadjuk Őt még mindig megmaradunk bűnösnek? Éppen ezért az az élet, amelyet Isten készített a számunkra, győzedelmes élet. Igen, bűnösök voltunk, de most már nem vagyunk azok, természetesen akkor, ha most már nem járunk a bűnben. Ha még mindig bűnben járunk, akkor még mindig bűnösök vagyunk.

János azt is kijelenti:

„Tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, hanem aki Istentől született, vigyáz magára, és a gonosz nem érinti őt.” (1 János 5:18 – KG)

Azt olvassuk itt, hogy Jézus képes arra, hogy megtartsa bennünket, hogy ne vétkezzünk, és ezt meg is teszi. Az 1 Korintus 10:13-ban Pál azt mondja, hogy Isten nem engedi meg, hogy erők felett kísértessünk. Ez azt jelenti, hogy Jézus győzelme miatt mi, keresztények mindig képesek vagyunk ellenállni bármilyen kísértésnek. Soha se fogunk olyan kísértéssel szembekerülni, aminek Jézus által ne tudnánk ellenállni. Ezért lehetségesnek tűnik, hogy ne essünk bűnbe.

„Nem emberi erőn felüli kísértés esett rajtatok, mert Isten hű, és ő nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek, sőt a kísértéssel együtt a kimenekülést is megadja majd, hogy el tudjátok hordozni.” (1 Korintus 10:13 – KG)

Néhány bölcs tanács

„Térjetez végre észre, és ne vétkezzetek többé...” (1 Korintus 15: 34a – ERV-HU)

„Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek a tudatlanság ideje alatt voltak bennetek, hanem amint szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek egész életviteletekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1 Péter 1:14-16 – KG)

„Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, ne engedjetez kívánságainak!” (Róma 6:12 – KG)

Lehet, hogy azt mondod: „Könnyű mondani! Ne uralkodjék a bűn feletted, de nem lehet ezt megtenni.” De igen, lehet. A következő fejezetekben megmutatom neked, hogyan lehetséges.

7. Ne engedjétek uralkodni a bűnt

Ha nem akarod, hogy a bűn uralkodjon, akkor fontos, hogy helyes legyen a hozzáállásod vele szemben. Gyűlölnöd kell a bűnt, mert, ha szereted, akkor sose fogsz megszabadulni tőle. „Szeretni a bűnt? De hiszen senki se szereti!” Hadd meséljek el egy bizonyoságot, amelyet hallottam.

Volt egy férfi, aki rendszeresen járt gyülekezetbe éveken keresztül. Cigarettazott és éveken keresztül mindent kipróbált azért, hogy megszabaduljon. Több különböző prédikátor is imádkozott érte, de semmi se segített. Nem lett szabad. Egyik nap a barátja kereszténnyé lett. Érdekes módon a barátja már aznap mikor kereszténnyé lett meg is szabadult a cigarettázásból. Ez a férfi, aki még mindig cigarettázott Istenhez kiáltott: „Mi történik? Évek óta járok a gyülekezetbe. Sokan imádkoztak értem, különböző emberek és mégsem szabadultam meg. A barátom pedig, aki csak most tért meg rögtön meg is szabadult.” Éppen rá akart gyújtani egy cigire mikor Isten szólt hozzá: „Azért nem szabadultál meg, mert szereted a bűnödet.” Megállt, ránézett a cigarettájára és azt gondolta: „Igen, ez igaz. Szeretem a bűnt.” Ezután megharagudott a bűnre és eldobta a cigarettát. Ekkor meglett a szabadulás és attól a naptól kezdve már nem cigarettázott.

Ez a bizonyoságtétel a lényegre tapint. Olyan sokan vannak napjainkban a gyülekezetekben, akik bűnben élnek és úgy érzik, hogy nem tudnak megszabadulni, a gond azonban azzal van, hogy szeretik a bűnt. Isten nem fog hirtelen megjeleni és kényszeríteni, hogy gyűlöld a bűnt, hogy megszabadulj. Tőled kell kiinduljon ez a dolog. El kell jussál oda, hogy annyira meggyűlöld a bűnt, hogy utálatosnak és undorítósnak látod azt.

„... *Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz,*” (Róma 12:9 – KG). Pál a keresztényekhez szól. Ha úgy élsz, mint néhányan azok közül, akiket Pál itt említ, akkor nem számít, hogy nyelveken beszélsz, imádkozol, olvasod a Bibliád, pásztor vagy, de az se, ha

jeleket és csodákat tapasztalsz. Nem fogod Isten Királyságát örökölni. Igen, ez istenfélelmet kelt, de pont erre van szükség.

Mielőtt folytatnám fontos megértenünk, hogy Isten kell, hogy eldöntse azt a színvonalat, ami szerint élünk és nem az emberek. Túlzottan elfoglaljuk magunkat azzal, hogy másokra felnézünk, ámulunk, és hozzájuk hasonlítgatjuk magunkat. Egyrészt ez rendjén van, de ne vedd biztosra, hogy azok az emberek egy szent és tiszta életet élnek csakis azért, mert Isten használja őket. Isten nem fogja visszavonni az ő kenetét és az ő elhívását (*Róma 11:29*). Éppen ezért még a legkenetteljesebb személy az országból is élhet tudatos bűnben, és útban lehet a pokol felé, még akkor is ha jelek és csodák vannak a szolgálatában.

Ha van egy személy, akire felnézel, mert kenetteljes és látod, hogy rossz dolgokat tesz ne gondold, ha ő megteheti, akkor számodra is helyes megtenni ugyanazt. Ne így legyen, ne az emberekre nézzünk mikor eldöntjük az erkölcsi színvonalat az életünk számára. Nézzünk Istenre és az Ő Igéjére, és abból döntsük el, hogyan kell élnünk. Képzeld mi lesz, ha te is elkezded cselekedni azokat a bűnös cselekedeteket, melyeket másokban látsz. Az Ítélet napján nem fog segíteni rajtad az a tény, hogy valaki ugyanazt tette, bárki legyen is az: pásztor vagy csodatevő erőket átélő személy.

Ha tudatos, szándékos bűnben élsz, és nem törödsz azzal, hogy mit mond neked Isten erről, el fogsz veszni, még akkor is ha jeleket és csodákat tapasztalsz. Olvashatod a *János 12:6*-ban, hogy Iskariótes Júdás, Jézus egyik tanítványa tolvaj volt mivel lopott a pénzes erszényből. A tolvajok nem fogják Isten Királyságát örökölni, mégis azt látjuk a *Máté 10:1*-ben, hogy Jézus neki is adott erőt mindenféle betegségek felett, és hatalmat is a gonosz lelkek felett ugyanúgy, mint a többi tanítványnak. Hasonlóképpen megvizsgálhatjuk Sámson. Paráznaságban élt együtt egy prostituálttal, Istennek az ereje azonban még mindig rajta volt (*Bírák 16*). Ha valakinél megnyilvánul Isten ereje, nem jelenti azt, hogy nekünk is úgy kell élnünk, ahogy neki. Csakis úgy élhetünk, ahogy Isten mondja.

A Biblia fölöttébb radikális

„Nyilvánvaló, hogy a régi természetünkől ilyen dolgok származnak: paráznaság, erkölcstelenség, szexuális bűnök, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, veszekedés, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, megosztottság, irigykedés, részegeskedés, vad mulatozás és ezekhez hasonlók. Figyelmeztetek benneteket – ahogy azt már korábban is tettem –, hogy akik így élnek, nem fogják örökölni Isten Királyságát!” (Galata 5:19-21 – ERV-HU)

Nagyon fontos, hogy igazságban éljünk. Ezek az erőteljes szavak keresztényekhez lettek írva, tehát azokhoz szól, akik gyülekezetbe járó, Jézust ismerő emberek vagyunk. Változzunk hát meg, és ne gyakoroljuk ezeket a dolgokat, hogy el ne pazaroljuk az üdvösséget. Az *1 Timóteus 1:10* szinte ugyanezt mondja, ebben a listában azonban ott vannak a hazugok is. Ez nem olyan dolog, amivel játszódzni lehet.

Mielőtt folytatnám, elmondok egy rövid bizonysgot. Egyik nap elmentem a feleségemért az irodához, ahol dolgozott. Mikor beszállt az autóba és elindultunk hazafelé hirtelen azt mondta: „Mi történne, ha kitennének a munkából?” Erre én felkiáltottam: „Micsoda? Kitesznek a munkahelyedről? De miért?”

Ekkor elmesélte, ahogy rájött arra, hogy az egyik embernek sok pénzzel tartoznak. A főnöke gyorsan azt mondta erre, hogy ha az az ember bejön megkérdezni, hogy utaltak-e át neki pénzt akkor mondja azt, hogy „igen”. Ez nem volt igaz, és a feleségem nem tette ezt meg, amikor az a személy bement az irodába, mivel nem akart hazudni.

Később, mikor az az ember megkérdezte a feleségemtől, hogy utalt-e át neki pénzt, ő elmondta neki az igazat: „Nem, nem tettem, mert a főnök nem mondta.” Nagyon ideges volt, vajon mit fog a főnöke szólni, amikor ezt meghallja. Amikor hazaérkeztünk, felhívta a főnökét, akivel azóta nem beszélt erről. Elmondta neki, hogy

főnökként rajta áll, hogy mit tesz, de őt nem kényszerítheti arra, hogy hazudjon. A főnök azt válaszolta, hogy minden rendben.

Úgy gondoltam, hogy helyesen járt el. Nagyon klassz feleségem van. Az egyedüli helyes utat választotta. Nem hazudhatunk. Ha ma egy hazugságban élsz, akkor siess és mondd el az igazságot. Emlékezz, hogy a Biblia szerint ki a hazugság atyja. Az ördög az, és ha mi keresztények hazugságban élünk, akkor az ő gyermekei vagyunk (János 8:44).

„Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek a tudatlanság ideje alatt voltak bennetek, hanem amint szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek egész életviteletekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok. És ha Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítél mindenkit cselekedetei szerint, félelemmel éljétek jövevénységeitek idejét.” (1 Péter 1:14-17 – KG)

Addig nem fogunk az Úrnak a félelme szerint élni, amíg úgy nem látjuk a bűnt, mint azt a dolgot, ami elválaszt bennünket Istentől. Látnunk kell, hogy ha engedünk a bűnnek, akkor nem lehetünk kapcsolatban Istennel, nem kaphatjuk meg jutalmunkat, hanem ehelyett megítéltetünk. Emlékezzetek azonban arra, amiről előzőleg is írtam: van remény, mivel a kegyelem segít nekünk és tanít bennünket. Addig, amíg készek vagyunk Istennek engedni, hogy közel jöjjön hozzánk, a kegyelem örökösödik felettünk.

Ne játszadozzatok a bűnnel

Most egy olyan rész következik, amin gondolkoznod kell. Sose hallottam erről ígéhirdetést egy gyülekezetben sem, pedig Isten Igéjének a része.

„Testvéreim, nem szeretném, ha nem tudnátok, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át, és mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben, és mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, és

mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket, ez a kőszikla pedig Krisztus volt. De többségük elhullott a pusztában, mert Isten nem kedvelte őket. Mindez példa számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak. Bálványimádók se legyenek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni, inni, és felkeltek játszani. Ne is paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egyetlen napon huszontháromezren. Krisztust se kísértjük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt. Ne is zúgolódjatok, amint közülük némelyek zúgolódtak, és elvesztek a pusztító által. Mindezek pedig példaképpen történtek velük, és a mi tanulságunkra írtak meg, akikhez az időknek vége érkezett. Azért aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék. Nem emberi erőn felüli kísértés esett rajtatok, mert Isten hű, és ő nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek, sőt a kísértéssel együtt a kimenekülést is megadja majd, hogy el tudjátok hordozni.” (1 Korintus 10:1-13 – KG)

Gyakran hallottuk az utolsó két igeverset a kísértésekkel kapcsolatosan, de nem gondolom, hogy napjainkban a gyülekezetekben gyakran hallottunk a teljes szövegösszefüggésről. De miért nem? Mert a keresztyények lazítottak azon az elhatározásukon, hogy annyira szentek lesznek amennyire Ő is szent. Mi beengedjük a bűnt. Nem merjük kimondani az igazat, mert netalán valakit megsérthetünk vele. Ennek véget kell vetni. Engedjük, hogy felszínre törjön az igazság, hogy az emberek szabadok lehessenek. Engedjük, hogy Istennek az Igéje munkálkodjon bennünk. Engedjük, hogy a most elolvasott igék figyelmeztetésül szolgáljanak a számunkra, nehogy a szívünk a rosszra indítson.

„Mert ha szándékosan vétkezünk, miután eljutottunk az igazság megismerésére, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, amikor tűz lángja fogja

megemészteni az ellenszegülőket. Aki megveti Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra, irgalom nélkül meghal. Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten Fiát megtapossa, és a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja! Mert ismerjük azt, aki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét. Rettenetes dolog az élő Isten kezébe esni.” (Zsidók 10:26-31 – KG)

Ezek erőteljes szavak! Ha akarattal vétkezünk, miután már megismertük az igazság üzenetét, akkor többé nincs bűnért való áldozat. Az ilyen ígék szíven szűrnak. Ha azt gondolod: „Ez én vagyok. Tudatosan vétkeztem” – akkor szeretném elmondani neked, hogy én is vétkeztem tudatosan, de miután megtapasztaltam azokat a dolgokat melyekről ebben a könyvben írok, már nem élek tudatos bűnben, mint előtte. Személyesen eljutottam arra a pontra, hogy ez az íge érvényes a számomra. Hiszem, hogyha folyamatosan tudatos bűnben élek, elveszíthetem az üdvösségemet, és akkor már túl késő lesz a számomra. Lehet, hogy egy rakás igével próbálnál ellentmondani nekem, de emlékezz arra, hogy Isten Igéjének az összessége, a summája az igazság. Az egész könyv folyamán próbáltalak felkészíteni erre, ugyanakkor azt is megmutattam, hogy személyesen számomra mit jelentett ennek a felismerése: Szabad lettem a bűneimtől.

Az egész könyv folyamán próbáltam bemutatni a különbséget aközött, hogy valaki tudatosan, akarattal vétkezik, vagy csak bűnbe esik. Igen, én is beleesem a bűnbe néha, mivel nem vagyok még tökéletes, bár arra törekszem. Istennek még mindig van munkálnivalója bennem. Ismételten mutat nekem olyan dolgokat, amelyekben változnom kell. A megszentelődés nem történik meg egy pillanat alatt, hanem egy folyamat, mely időt vesz igénybe. Ezért olyan fontos engedni Istennek, hogy állandóan munkálkodjon bennünk, hogy különbséget tudjunk tenni a jó és a rossz között.

„A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek gyakorlott ítélőképességük van a jó és a rossz megkülönböztetésére.” (Zsidók 5:14 – KG)

Ma már tudom, miben estem el a múltban és mi az, ami miatt ismét megtörténhetne ez. Mégis, nem fog ez megtörténni, mivel nem fogom engedni a testnek, hogy felülkerekedjen. Például tudom, hogy régen problémáim voltak a tisztátalan szexuális gondolatokkal, és ezért van az, hogy ma már nem nézek meg alsónemű reklámokat vagy ehhez hasonló dolgokat, melyek felcsigázzák a bennem levő testiességet. A bűn nem egy olyan dolog, amivel játszodozhatunk. Emlékezzetek arra, hogy örökre fogunk élni, de vagy a Mennyben vagy a pokolban.

Vágd le és távolítsd el magadtól

„És ha a te jobb kezed bűnre visz téged [barátok, TV, internet, alkohol stb.], vágd le azt, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy tagod [barátok, TV, internet, alkohol stb.] vesszen el, mintsem egész tested a gyehennára kerüljön.” (Máté 5:30 – KG) [a szögletes zárójelben levő szavakat a könyv írója csatolta az idézetbe]

Rettenetesen fontos az, hogy ne hagyj egy hátsó kiskaput nyitva a bűnnek. Például miért van kábeltévé előfizetésed mindenféle csatornával, ha úgyis azt gondolod, hogy csak szemetet sugároznak. „De nem szoktam azokat nézni.” Akkor miért tartod meg még mindig? Hadd magyarázzam el, hogy mire gondolok.

Ha van egy jó napod, és úgy érezted, hogy az Úr közel van, akkor nem gondolsz semmilyen bűnös dologra. Élesen figyelsz a bűnre. Majd megnézel egy filmet, amiben van egy olyan jelenet, amely nem a legmegfelelőbb ezért előre forgatod, közben pedig félrenézel. Egyáltalán nem akarsz olyan valamit megnézni, ami helytelen mivel nem akarsz semmi kapcsolatot a bűnnel. Miután megnézted a most vásárolt filmet, azt mondod: „Jó film, csak egy olyan jelenet volt, ami nem megfelelő. Erős voltam, és azt nem néztem meg, ezért megvolt a

győzelem. Azonban öt-hat nap múlva rosszkedvűen jössz haza a munkából. Lehet, hogy főnököd egész nap kritizált és úgy jössz haza, hogy minden irritál. Úgy jársz-kelsz, hogy mindenre haragszol és félreteszed az Istennel kapcsolatos dolgokat. Ugyanakkor, míg így sajnálod magad, meglátod a polcra tett filmet. Hirtelen nem vagy ugyanolyan erős, mint néhány nappal előtte. Beteszed a filmet, és ahelyett, hogy előre forgatnád a nem megfelelő jelenetnél, inkább a film forog és forog előre az a bizonyos jelenet felé.

Tudom, hogy ez egy olyan dolog, amit sokan tesznek. Lehet, hogy nem a TV-vel van gondod, de hogy állsz az internettel, a magazinokkal, a zenével, az alkohollal, a csoki sütivel vagy valami mással? Tudatában vagy annak, hogy a te otthonod istentiszteleti ház? Mit tennél, ha Jézus azt mondaná, hogy ma nálad akarna vendég lenni? Vannak olyan dolgok, amelyek nem helyesek otthon? A saját érdekedben kérek, dobd ki őket. Azt hiszem, hogy mi keresztények sokat nyernénk abból, ha vennénk egy nagy fekete szemeteszsákokat és kitisztítanánk az otthonainkat azért, hogy be tudjuk zárni a nyitva hagyott hátsó ajtót az ördög előtt.

Elmondhatom, hogy a mi otthonunk tiszta. Nincs benne semmi olyan, amiben eleshetnék. Azonban van internetkapcsolatom, mivel van egy Jézusról szóló weboldalam. Sok olyan embert ismerek, akik az internet miatt estek bűnbe. Annyira sok a szemét a neten és annyira könnyű rájuk lelni bármikor! Ezért döntöttem úgy, hogy ha csak egyszer is rámegeyek egy helytelen internet oldalra, akkor nem tarthatom meg az internet előfizetésemet sem, ami azt jelentené, hogy elveszítem a keresztény weboldalamat is. A bűnnek kell legyen egy következménye. „Igen, már máskor is hallottam ezt, én is mondtam, de nem lett betartva.” Ha így van, akkor beszélj meg az egyik barátoddal, hogy egyszer megnézi a számítógépedet és azokat az oldalakat, amelyeken jártál. Így nem tudsz szennyoldalakat látogatni a barátod tudta nélkül.

Nagyon fontos emlékezni arra, hogy Isten mindent lát, még a bűneinket is. Ha ezekben a sorokban magadra ismertél, akkor térj

meg, valld meg a bűnödet valakinek, mielőtt a pokol lángjai elkezdenének marcangolni. Lehet, hogy nagyon extrémnek hangzik mindez, de ne feledd, hogy most van a kegyelem ideje. Holnap talán túl késő lehet.

Ha igazi istenfélelem van az életedben, akkor már nem olyan fontos ilyen dolgokban megegyezni a barátoddal, de amíg te ezeket meg nem érted, addig ez szükséges. Mindannyiunknak szükségünk van egy barátra, akiben bízhatunk, akivel beszélhetünk, ha harcolunk egy bűnnel, egy olyan barátra, aki nem fog kinevetni, hanem segít és velünk áll. Általában fontos, hogy legyenek barátaink. Válassz helyes barátokat, akikkel az idődet töltöd. Ha van valaki, aki helytelen irányba befolyásol, hagyd el, függetlenül attól, hogy mennyire kedves embernek gondolod. Isten elég nagy ahhoz, hogy újabb barátokat adjon neked. Ne legyenek rossz barátaid. Nem éri meg. Ne veszítsd el az üdvösségedet, mert az úgynevezett barátok rosszra vittek, még akkor se, ha azok keresztényeknek nevezik magukat és gyülekezetbe járnak. Később is fogok erről beszélni, most azonban térjünk vissza ahhoz a témához, hogy helyes hozzáállásunk legyen a bűnhöz.

„Törekedjetez mindenkivel a békességre és a megszentelődésre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat, vigyázva arra, hogy az Isten kegyelmétől ne szakadjon el senki, nehogy a keserűség bármely gyökere fölnövekedve zavart keltsen, és ez sokakat megfertőzzön. Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egyetlen ételért eladta elsőszülöttségi jogát. Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasították, mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyek között kereste.” (Zsidók 12:14-17 – KG)

8. Gyűlöljétek a bűnt

„...Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.” (Róma 12:9 - KG)

„És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el az elmétek megújulása által ...” (Róma 12:2 – KG)

„... hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.” (Róma 13:14)

„Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld, hanem kövesd az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet ...” (2 Timóteus 2:22 – KG)

Ezekben az igékben látható, hogyan kellene viselkedjünk a bűnnel. Ahogy már előzőleg is elmondtam, nagyon fontos a helyes hozzáállás, a helyes viselkedés. A bűnt nem kezelhetjük könnyedén. Úgy kellene, hogy ránézzünk, mint valami ártalmas dologra. Megérinteni se, de még közelébe menni se kellene. Gyűlölünk kellene azzal együtt, amit magával hoz úgy a saját, mint az országaink életébe. A bűnhöz való viszonyulásunk, a hozzáállásunk fogja eldönteni, hogy mekkora győzelmünk lesz felette. Ha könnyedén kezeljük a bűnt, akkor nem érünk el győzelmet felette. Ahhoz, hogy legyőzzük a bűnt, gyűlölünk kell azt. Nézzünk meg egy fantasztikus bibliai részt.

„Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkire. Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkor a jóra egymás és mindenki iránt. Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra. A Lelket ne oltsátok ki, a prófétálást ne vessétek meg, de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok! A békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes

épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”
(1 Thes. 5:14-23 – ÚF)

Nagyon sok bölcs tanács található ezekben a szavakban, de nézzük meg az idézet végét, ahol azt mondja: „A gonosz minden fajtájától őrizkedjete.” Ez kellene, hogy legyen a mi hozzáállásunk, amint már előbb is mondtam. A bűnhöz való hozzáállásunk dönti el, hogy mekkora lesz a győzelmünk felette. Ha őrizkedünk a gonosz minden fajtájától, akkor a békesség Istene fog megszentelni minket teljesen és megőrzi a lelkeinket, elménket és testünket teljes épségben feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Hatalmas szavak ezek. Azt jelenti, hogy ha mi őrizkedünk a gonosz minden formájától, akkor Isten meg fog tartani bennünket hibátlanul. Más szóval: lehetséges bűn nélkül élni, mert Ő az, aki megtart bennünket, testünket, lelkünket és a szellemünket egyaránt. Az eredeti szövegben az utolsó két igevers között van egy kis „és” szócska, tehát úgy olvashatjuk, hogy *„a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok és a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”*

Dönts el most

Mikor a gonosztól való tartózkodásról beszélünk, akkor el kell dönteni, hogy megszabadulunk az olyan dolgoktól, melyek életünkben rosszra befolyásolnak. Ezek lehetnek barátok, internet, TV stb. Úgy látom, hogy a TV egy óriási probléma manapság az Isten népe között. Nemcsak abban, hogy nagyon sok időt vesz el, de sokakat bűnbeesésre csalogat, ezáltal családi életüket tesz tönkre.

Úgy döntöttünk, hogy nem lesz TV az otthonunkban, nem azért mintha önmagában ez bűn lenne, hanem mert a legtöbb dolog, ami belőle származik bűn. Mondanivalója szinte teljes egészében paráznaság, gyilkosság, szégyentelen beszéd és sok ehhez hasonló, amiről Isten az Ő igéjében világosan mondja, hogy kerüljük. A TV nagyon sok butító és felületes hozzáállást hoz a keresztyén

családokba. Az embereket eltompította, hogy ne tudjanak különbséget tenni a jó és a rossz között.

A TV ugyanakkor egyike azoknak a dolgoknak, amelyek ismételen bűnre csalják az embereket. Látsz valami rosszat benne és megtérsz, de rövidesen ugyanazt a bűnt újból elköveted. Tudom, mert mióta kereszténnyé lettem sokszor néztem tévét. Azért mondom, hogy sokszor, mert ma már feladtam a tévét mert átéltem egy mély találkozást Istennel. Volt azonban úgy, amikor a körülmények egy kicsit nehezedtek, és ismét bekapcsoltam. Sokszor megtettem ezt, most azonban másként áll a helyzet, mert bennem van az Úrnak a félelme és tudom, hogy nem játszadózhatok a bűnnel.

Ma sokkal több időnk van a családomban arra, hogy együtt legyünk másokkal, több időnk van Istenre, imádkozásra és az Ő Igéjére. Ahelyett, hogy az egész estét a tévé előtt tölteném, leülök olvasni vagy valami olyat tenni, ami sokkal-sokkal értékesebb.

„Hát, ki is kapcsolhatod a tévét.” Igen, de meg kell valljam, hogy nem mindig voltam elég erős ahhoz, hogy ezt megtegyem. Mikor volt tévénk úgy éreztem, hogy nehéz volt Istennel időt tölteni, mert először mindig meg kellett nézzem, hogy mi van a tévében. Könnyű szórakozás és időtöltés. Az idő olyan valami, amiből mindannyian egyenlően ugyanannyit kaptunk. Mindannyiunknak a napja 24 órát tartalmaz, és Isten azt akarja, hogy helyesen töltsük el azt.

„De nem bűn tévét nézni, ugye? Mindenki ezt csinálja, tehát bizonyára nem lehet rossz.” Jó kérdés. Engedni fogom, hogy Isten Igéje válaszoljon neked, hogy ne csak az én szavaim és gondolataim adják meg a választ. Így nem jöhetsz hozzám, hogy túlzás, amit mondok. Amint mondtam, voltak olyan dolgok, amiket két évvel ezelőtt tettem, de ma már nem teszek. Azért van ez, mert Isten munkálkodott bennem és elvezetett egy mélyebb szentségre és tisztaságra. Ő ezt szeretné elvégezni az egész egyházban azért, hogy egy nap egy tiszta menyasszonyért jöjjön el, egy olyanért, amely megtartotta magát szeplőtlenül a világban.

„A tiszta és szeplő nélküli istenfélelem Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban és szeplőtelenül megőrizni magunkat e világtól.” (Jakab 1:27 – KG)

Magasabb mérce

Egy másik dolog, amit manapság már nem gyakorlok, az a moziba járás és a filmek nézése, mivel ma már tudom, hogy nem játszadózhatok a bűnnel.

„De nem bűn elmenni a moziba, ugye?” Nem, nem bűn, és az se bűn, ha van tévéd, de bűn, ha magadat megtöltöd a helytelen dolgokkal, ha tisztátalan dolgokat nézel, vagy ha a látott dolgok tisztátalan cselekedetekre visznek. Például, ha valamilyen szexuális jelenetet néztél és az helytelen vágyakat gerjesztett benned, akkor az bűn. Néha ez már elég a paráznaság bűnéhez és a paráznak nem fogják örökölni Isten Királyságát. Az éjszakai álmaid gyakran kapcsolódnak olyan dolgokhoz, amiket láttál, vagy tapasztaltál az utóbbi két napban vagy előtte. Mikor tévét néztem és moziba jártam néha tisztátalan, és bűnös dolgokkal álmodtam és ilyenkor rossz lelkiismerettel ébredtem. Ez nagyon idegesített.

Lelkiismeretfurdalásom volt Istennel szemben és oda lett az egész napom.

Egyik nap megkérdeztem Istentől, hogy miért nem tudom kontrollálni azt, hogy mit álmodok, és miért álmodok bűnös dolgokat. Ő azt válaszolta, hogy ez attól van, hogy bűnben élek és bűnös dolgokkal töltöm tele magam. Félretettem a tévét, a filmeket és az ehhez hasonló dolgokat, mert tudtam, hogy szinte csak olyankor álmodtam tisztátalan dolgokról, amikor valami bűnös dolgot láttam a tévében vagy egy filmben. Ma azonban ez már másképp van. Nem álmodom többé rossz dolgokról, és ha éjszaka mégis valami feljön az elmémbe, úgy érzem, hogy képes vagyok azt kontrollálni. Tudom, hogy sokan tisztátalan dolgokról álmodnak és szeretném elmondani nektek, hogy gyakran arról álmodsz éjszaka, amivel napközben megtöltöd magad. Éppen ezért, ha valamilyen tisztátalan dologról

álmodsz, akkor eljött az ideje annak, hogy bizonyos dolgokat feladj az életben és másokkal töltsed tele magad.

„Álomban, éjjeli látomásban, amikor mély álom száll az emberre, és amikor fekvőhelyén szendereg, akkor nyitja meg az ember fülét, és megpecsételi intelmeit. Így fordítja el az embert a rossz cselekedettől...” (Jób 33:15-17 - KG)

Az Isteni mérce

Bizonyított tény, hogy a tévénézés olyan, mint amikor valaki transzba esik. Ha kizárod a kinti világot és a valódi életet, akkor megnyitod magad a tévé által beáramló befolyásoknak. Miért gondolod, hogy a tévéreklám olyan jól működik? Azért, mert mélyen a belsődbe hatol. Ha úgy gondolod, hogy te nem vagy befolyásolható, mert erős vagy és úgymint kikapcsolod, ha valami rosszat mutat, akkor gondold ezt végig még egyszer, mert pont az ellenkezőjét bizonyították.

A Biblia világosan elmondja nekünk, hogy ne nézzünk, és ne töltsük meg magunkat helytelen dolgokkal. Mégis, mielőtt megnéznénk, mit mond Isten az Ő szava által, amint már említettem elismétlem, hogy fontos, hogy ne kövesd, ne másold le mások cselekedeteit. „De a szüleim megnézhetik azokat a filmeket, és Istent követik. És az egyik gyülekezeti személy ajánlotta azt a tévéprogramot és azt a filmet.” Emlékezz arra, hogy a kenet és az erő nem függ attól, hogy szentül és tisztán élsz-e vagy sem. Mi van akkor, ha az a személy, aki azt a filmet ajánlotta miután látta a filmet később bűnbe esett miatta?

Ne csak másokra tekints, hanem elsősorban azt vedd figyelembe, hogy mit mond Isten arról, hogy mi a jó és mi a rossz. Isten mércéjét kell figyelembe venni az Ő népe számára.

A tévével a nagy gond abban áll, hogy a bűn lassanként mászik be, a te korlátjaid pedig egyre csak kitolódnak. Mikor elkezdtem udvarolni a feleségemnek, Lene-nek az ő korlátjai nagyon

határozottak voltak azzal kapcsolatban, hogy mit helyes és mit nem helyes megnézni. Úgy gondoltam, hogy ő nagyon érzékeny és egy picikét lazíthatna. Mégis, ahogy kezdett telni az idő rájöttem arra, hogy nem vele, hanem velem volt a probléma. Nekem volt nehézkes megkülönböztetni a jót a rossztól. Annyira nagyon a világ és a többi keresztény befolyása alatt álltam, hogy nem ismertem be, hogy amit láttam az direkt a pokolból származott. A feleségem meglátásai élesek voltak, mert egy olyan családból származott, ahol nem volt tévé. Ez lehetővé tette számára, hogy rögtön meglássa, ha valami rossz volt. Látta, hogy mi az, aminek rossz a hatása. Ma azonban én is így vagyok. Nem bírok olyan dolgokat látni, amiket régen megnéztem.

A Biblia szerint a lopás, a gyilkosság és a paráznaság bűn. Ha őszinték vagyunk, akkor nem ezzel töltik-e meg magukat leginkább az emberek a tévézésen keresztül?

„Aki igazságosan él és cselekszik, aki beszédében egyenes, nem nyereszkedik erőszakkal, vagy csalással, nem fogad el megvesztegetést, hallani sem akar véres terveket, látni sem akar semmi gonoszágot!” (Ézsaiás 33:15 – ERV –HU)

A Biblia direkt párhuzamot von az igaz ember és az olyan ember között, aki hallani sem akar vérontásról és látni se akar semmilyen gonoszágot. Ez azt jelenti, hogy mi, mint igaz keresztény emberek nem kellene gyilkossággal, paráznasággal és más bűnös cselekedetekkel megtöltsük magunkat. Mennyi az a tévében, ami nem szexről és gyilkosságokról szól? Nem olyan sok, főleg, amikor filmekről van szó. A legtöbb film napjainkban szexet és gyilkosságot tartalmaz, általában mind a kettőt. Nevezhetsz engem fanatikusnak, vagy aminek csak akarsz, de nem én voltam az, aki ezt kitalálta. Ez Isten Igéje. Ha meg akarsz szabadulni a bűntől, akkor gyűlölnöd kell azt és nem fizetned azért, hogy leülj és teletöltsd magad ezeket nézve.

„Mivel pedig Krisztus testben szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is ugyanazzal a gondolattal, hogy aki testileg szenved, megszűnik vétkezni...” (1 Péter 4:1 –KG)

Tovább fogunk menni és meg fogjuk nézni, hogy milyen kellene legyen a bűnhöz való hozzáállásunk a gyülekezetekben. Napjainkban a gyülekezetek hozzáállásában a bűnhöz nagyon nagy gond van. A bűn gátolja Isten erejét az áttörésben, és nekünk, mint egyéneknek, tudnunk kell, hogy ha bűn van az életünkben, akkor a gyülekezetben se fogjuk meglátni az áttörést.

9. Bűn a gyülekezetben

Nemrég egy gyülekezeti alkalmon vettem részt, ahol valaki elmondott egy bizonyoságot. Elmondta, hogy egy másik gyülekezetben volt, ahol közbenjáró imával szolgáltak felé. A szolgáló prédikátor megkérdezte tőle, hogy cigarettázik-e, mert megérezte rajta, ő pedig ezt beismerte. Ekkor a prédikátor azt mondta neki, hogy örüljön, hogy nem ő a pásztora annak a gyülekezetnek ahová jár, mert, ha ő lenne a pásztor, akkor a cigarettázás miatt kizárnák a gyülekezetből. A bizonyoságtétel után ez az ember megköszönte a gyülekezete vezetőségének, hogy olyan engedékenyek, és nem zárták ki a gyülekezetből a cigaretta miatt.

Mikor ezt hallottam, a feleségem felém fordult és megkérdezte, hogy ez dicséretes-e a gyülekezetre nézve. Úgy gondoltam, hogy egyáltalán nem, hanem pont az ellenkezője! Egyáltalán nem kellene hálásnak lenni azért, ha a bűnhöz való hozzáállás ennyire laza. Természetesen nem kellene, hogy kizárjanak azért, mert egyszer elszívtál egy cigarettát, de van ebben az egészben valami, amit elveszítettünk. A Biblia világosan kijelenti, hogyan kezeljük a gyülekezetben levő bűnt, mi azonban emberközpontúak és világiasak lettünk oly sok mindenben, hogy megfosztottuk Isten Igéjét az erejétől.

„De nem zárhatod ki az embereket a gyülekezetből csakis azért, mert vétkeztek, mert milyen szeretet lenne az?” Tényleg így van? Mi van akkor, ha a gyülekezetben valaki tudatos bűnben él és te tudsz róla? Ugye az fejezné ki leginkább a szeretetedet, ha felhívnád annak az embernek a figyelmét erre? Egyáltalán nem arra gondolok, hogy mindenkit ki kell zárni, aki bűnbe esett. Beszélünk kell inkább velük azért, hogy megtérjenek. „De mi van akkor, ha nem ismerik el, hogy az egy probléma és nem térnek meg?” Nem kellene, hogy szükséges legyen embereket kizárni a gyülekezetből, mi azonban átestünk teljesen a ló túloldalára és túl sok dolgot megengedünk. Ha van valaki a gyülekezetben, aki tudatos bűnben él, akkor vajon azzal

fejezzük ki a szeretetünket, ha megengedjük azt? Mit segít az, ha megengedjük a bűnt, amikor Isten nem engedi azt meg? Tehetünk úgy, mintha minden rendjén lenne, de ha az emberek tudatos bűnben élnek, akkor útban vannak a pokol felé.

Manapság, amikor az emberek bűnben élnek és nem akarnak belőle megtérni, nem szokták ezért őket kizárni a gyülekezetből. Miért nem? Azért, mert nagy gyülekezet szeretnénk lenni? Ha bűnben élnek és nem térnek meg belőle, akkor úgyse számít, hogy tagjai-e vagy sem egy gyülekezetnek. Ha bűnben élsz, Isten Királyságának örököse nem leszel.

„Szeretnénk, ha sokan lennének a gyülekezetünkben, ezért nem szoktuk a bűnt olyan keményen büntetni. Ha megbüntetnénk, úgyis csak keresnének egy másik gyülekezetet, ahová járjanak.” Lehet-e azonban, hogy egyik oka annak, amiért nincs több tagja a gyülekezetnek az, hogy megengedünk olyan dolgokat, amiket Isten világosan megtilt az Ő Igéjében? Elfelejtettük, hogy egyedül nem vagyunk képesek Istenhez vezetni embereket? Nem tudnak Istenhez jönni, ha a Szent Szellem nem vonzza őket (János 6:44). Ha megengedünk valamit, amit Isten világosan megtilt, akkor ez meg fogja gátolni azt, hogy az Ő Szelleme munkálkodjon, és nem fogjuk meglátni azt az áttörést, amire oly nagyon vágyunk.

Veszélyes téma

Tudom, hogy egy nagyon veszélyes témába mentem bele, de érzem, hogy Isten szeretné, ha beszélnék erről, hiszen ez napjaink problémája. Mikor a Biblia azt mondja, hogy valaki legyen kitéve, kizárva a gyülekezetből, akkor nem gondolhatunk arra, hogy ha valaki bűnbe esik, rögtön ki kell zárni. Minden egyes esetben egyénileg kell megvizsgálni a dolgokat, mert különböző okai lehetnek a bűnnek. Például lehet valami az emberek életében, amit először meg kell törni, mielőtt megszabadulhatnak. Nézzük meg, hogy mire gondolt Isten, amikor a gyülekezetben levő bűnről beszélt. Ne ítéltetek meg engem, azt mondván, hogy túl kemény vagyok, és

azt akarom, hogy ez vagy az a személy ki legyen téve a gyülekezetből, mert nem ezt szeretném. Magam is benne voltam az egyik gyülekezet vezetőségében, és ott is probléma volt a bűnnel.

Egyszer leálltam beszélgetni egy lánnyal, aki mind távolabb és távolabb került Istentől. Egyik oka ennek az volt, hogy „rossz” baráti társaságba keveredett. Egyik nap ez a lány meglátogatott minket a feleségemmel. Beszélgettünk vele és mondtam neki néhány dolgot, de teljesen elzárkózott előle. Keményen, de szeretettel szóltam hozzá azért, hogy megértse, hogy ez egy óriási probléma, de mégse hallgatott rám. Mikor elment, nagyon szomorú voltam, mert az a legfontosabb, hogy az emberek ne vesszenek el. Utólag gondolkoztam, nem voltam-e túl kemény vele, mivel nekem is nehéz volt. Nem volt kellemes.

Egy idő után elköltöztünk egy másik városba. Ekkor úgy éreztem, hogy ha megint a gyülekezeti vezetőséghez kell tartozzak, akkor ebben 100 %-ig biztos akarok lenni, mivel a vezető felelőssége olyan nagy!

Ne gondoljátok tehát, hogy könnyedén veszem azt, amiről itt beszélek. Hozzátenném még, hogy ma már nem gondolom, hogy túl kemény lettem volna azzal a lánnyal, mivel biztos vagyok benne, hogy tudja, hogy valami nincs rendjén addig, amíg nem Istennel él és sose fogja elfelejteni azokat, amiket neki mondtunk. Isten majd elvégezi a munkát benne. Választhattam volna azt, hogy kedves leszek, és csak annyit mondok: „Tudod, amit csinálsz az nem olyan jó, de Isten azért veled van és mi is melletted állunk, ezért ne aggódj.” Azt hiszem, hogy ez megakadályozta volna azt, hogy meglássa, mennyire súlyos volt az, amit tett. Nem számít mennyire nagyon állítjuk, hogy nem volt ez olyan rossz, és hogy minden rendben lesz, ez semmit sem változtat azon a tényen, hogy az a dolog valójában rossz és talán az a személy útban van a pokol felé.

Hiszem, hogy ha a gyülekezetekben jobban figyelnénk a bűnöknek a következményeire, akkor az emberek komolyabban vennék a bűn

témáját. Kétszer is meggondolnák, mielőtt valami bolondságot csinálnak. Jobb, ha időben megfeddenek, még akkor is, ha az nem olyan kellemes. Ha tudatos bűnben élsz, el fogsz veszni, akár pásztor vagy, akár gyülekezeti tag. Számoljunk le a bűnnel addig, amíg van idő, mert lesz egy nap amikor már túl késő lesz!

Isten Igéje igaz

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el, és fedd meg őt négy szemközt. Ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék meg minden szó. Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány vagy a vámszedő.” (Máté 18:15-17 – KG)

Amint itt is olvassuk, valakit kitenni a közösségből az utolsó megoldás kellene, hogy legyen, remélve, hogy egyáltalán nem jut odáig a helyzet. Mégis, ha látunk egy testvért vagy egy testvérnőt bűnben élni, nem maradhatunk közömbösek. (1 János 5:16)

Figyelnünk kellene egymásra. Bátorítani és segíteni kellene egymást azért, hogy a testvér vagy a testvérnő el ne essen.

„Testvéreim, ha valaki közöttetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti valaki, tudja meg, hogy aki bűnöst térít meg a tévelygés útjáról, annak lelkét mentette meg a haláltól, és sok bűnt elfedez.” (Jakab 5:19-20 – KG)

Valóban sokat jelent, ha segítünk egymásnak és nem csak magunkra nézünk, mert amikor a bűn először belép az életünkbe, elhomályosít és nem fogjuk továbbra is világosan látni a problémát. Ezért olyan fontos, hogy segítsünk egymásnak!

„Testvéreim, még ha erőt vesz is az emberen valami bűn, ti, lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelíd lélekkel, ügyelve arra, hogy

te magad is kísértésbe ne ess. Egymás terhéet hordozzátok, és úgy töltsétek be Krisztus törvényét.” (Galata 6:1-2 – KG)

Később részletesebben elmagyarázom, mit jelent egymásért kiállni és bátorítani egymást, először azonban nézzünk meg még valamit:

„Mindenesetre az a hír járja, hogy paráznaság van köztetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sincs, hogy valaki apjának feleségével él. Ti pedig kérkedtek, pedig szomorkodnotok kellene és kivetni közületek azt, aki ezt a dolgot tette. Mert én, aki testben ugyan távol, de lélekben jelen vagyok köztetek, mint jelenlevő már ítéletet hoztam afelett, aki így cselekedett. Ti és az én lelkem együtt, a mi Urunk Jézus nevében és a mi Urunk Jézus hatalmával átadjuk az ilyet a Sátánnak a test veszedelmére, hogy a lélek megtartasson az Úrnak ama napján. Nem jó a ti dicsekedésetek. Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti? Takarítsátok ki azért a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert Krisztus, a mi húsvéti bárányunk már megáldoztatott. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, sem a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és az igazság kovásztalanságával. Levelemben megírtam nektek, hogy paráznákkal ne tartsatok kapcsolatot. De nem általában e világ paráznáival vagy kapzsijaival vagy rablóival vagy bálványimádóival, mert hiszen akkor ki kellene mennetek e világból. Most tehát azt írom nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot azzal, akit testvérnek neveznek, de parázna vagy kapzsi vagy bálványimádó vagy szitkozódó vagy részeges vagy rabló. Az ilyennel még együtt se egyetek. Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívül lévők felett ítélkezzem? Nemde ti is a belül levők felett ítélkeztek? A kívül lévőköt pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül!” (1 Korintus 5:1-13 – KG)

Ezek nagyon erőteljes szavak, hogy az az ember, aki paráznaságban él, legyen átadva a Sátánnak. Nézzük azonban meg közelebbről a helyzetet. Mikor Isten ezzel a parancsolattal jön, nem azért teszi, mert nem akarja, hogy az ember visszajöjjön Hozzá. Nem,

Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön. Ő nem akarja, hogy bárki is elveszen, amit meg is látunk az 5-ik versben, hogy azért kell kitenni a közösségből „*a test veszedelmére, hogy a lélek megtartasson az Úrnak ama napján.*” Akkor is, ha úgy gondoljuk, hogy ez nem egy szeretetteljes cselekedet, mégis az, hisz az a cél, hogy senki el ne vesszen. Azért van a bűnnek olyan nagy következménye, hogy felismerd te is, milyen nagy ez a probléma és így meg tudj térni, és vissza tudj jönni Istenhez. Fontos az, hogy kezdjünk el engedelmisségben járni Isten felé, és ne gondoljuk azt, hogy mi tudjuk mi a jó, hiszen Isten sokkal nagyobb, mint mi vagyunk.

Persze sokkal könnyebb elsiklani az egész fölött, amikor olyan valakivel kell beszélned, aki bűnben él, és talán ki kell zárni valakit a gyülekezetből, hiszen emberekkel van dolgunk. Senki se akar ebben hibázni. Amint mondtam, én is benne voltam egy gyülekezet vetőségében, és kellett, hogy olyanokkal beszélgessünk, akik nem akarták megérteni, hogy a bűn az probléma. Bölcsességre van ehhez szükség, Isten azonban engedelmisséget vár el tőlünk még akkor is, ha néha ez kényelmetlen.

Egy kicsiny kovász

Mikor Pál azt mondja, hogy egy kicsiny kovász megkeleszti az egész tésztát, akkor nem lehet mást tenni, mint engedelmeskedni Isten Igéjének. Isten egy szent Isten és nem lehet semmilyen köze a bűnhöz.

Ezért olyan fontos, hogy ne tűrjük el a bűnt a gyülekezeteinkben. Mindannyian vágyunk egy áttörésre, hogy az emberek megtérjenek, meggyógyuljanak és megszabaduljanak. De ez nem egy olyan dolog, amit magunktól tudnánk teljesíteni. Csakis Istennel együtt vagyunk képesek erre. Hiszem, hogy van kapcsolat aközött, hogy nem látjuk Isten erejét úgy működni, ahogyan azt szeretnénk, és aközött, hogy megengedjük a bűnt a gyülekezeteinkben. Mivel nem sokat látunk Isten erejéből a gyülekezeteinkben, különféle módokon próbáljuk az

embereket rábírní, hogy eljöjjenek oda. Próbálunk eljutni hozzájuk világi módszerek által, mint például videó-maratonok vagy diszkó bulik által. Az ifjúsági alkalmak arról szólnak, hogy szórakozzunk, játszunk játékokat, nézzünk filmeket, ahelyett, hogy Isten erejét akarnánk eltökélten. Ahelyett, hogy megtérnénk, és Istenhez kiáltanánk, beengedjük a „világot” a gyülekezetbe, próbálunk a világgal versenyezni, hogy ilyen módon eljussunk az emberekhez. Az embereknek azonban nem arra van szükségük, hogy olyanokká váljunk mint „a világ”. Istent kell meglátniuk.

Ha valaki azért fog aggódni, hogy a gyülekezetből néhányan el fognak menni és elkezdenek máshová járni, akkor egyet fog érteni azzal, hogy például rendben van az alkohol, a városi bulizás, a cigarettázás stb., és azzal is, hogy a tisztaság és a radikális megtérés, amit Isten akar, eltűnik. Mikor végül mégis néhányan megtérnek és elkezdenek gyülekezetbe járni, akkor ugyanazokat a dolgokat fogják megtapasztalni, mint a 'világban', csak nem olyan szélsőséges módon, ahogy a világ adja. Ekkor azt fogják gondolni, hogy ha itt ugyanazt ajánlják, mint a világban, akkor akár élhetnek ott is, hiszen ott vadabb és jobb a szórakozás.

Ne tartsatok vele kapcsolatot

„Most tehát azt írom nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot azzal, akit testvérnek neveznek, de parázna vagy kapzsi vagy bálványimádó vagy szitkozódó vagy részeges vagy rabló. Az ilyennel még együtt se egyetek.” (1 Korintus 5:11)

Ha egy testvér vagy testvérnő elkezd bűnösen élni, gyakran ezt teljesen helytelen módon kezeljük. Ahelyett, hogy megmutatnánk nekik, mennyire súlyos az ő bűnük azáltal, hogy válaszut elé állítjuk őket, hogy a bűnt vagy a gyülekezeti közösséget választják, mi inkább megalkuszunk, és az életünk által arra a hitre vezetjük el őket, hogy nem is olyan rossz az. Talán még azt is mondjuk, hogy az nem olyan jó, például, hogy egy bizonyos személy összeköltözött a barátjával, vagy a barátnőjével, még sincs ennek következménye a

gyülekezetben. Ha még együtt is eszünk és szórakozunk velük, mint azelőtt, akkor nem is fogják meglátni, mennyire súlyos az, hogy bűnben élnek.

Például, ha a legjobb barátom azon gondolkozna, hogy elkezd drogozni, akkor mindent megtennék annak érdekében, hogy lebeszéljem róla. Megpróbálnám megértetni vele, hogy ez a legbutább dolog, amit tehet, és ilyen módon figyelmeztetném. Ha még mindig nem hallgatna rám, akkor megpróbálnám megmenteni azáltal, hogy tesztelném a barátságunkat. Azt mondanám neki, hogy ha drogozni akar, akkor nem lehetünk továbbra is barátok. Remélném, hogy ennek a határvonalnak a meghúzása arra készítetné, hogy még egyszer gondolja át azt, amit tenni akar. Ilyen módon rögtön látná a következményét, és már nem azt kellene eldöntenie, hogy drogozik vagy megpróbál engem nem magára haragítani, hanem a döntés már arról szólna, hogy a drogok vagy a barátságunk. Ha továbbra is a drogokat választaná, azt mondanám neki, hogy ha felhagy velük, akkor ott leszek majd neki barátnak megint, de addig, amíg ezt meg nem teszi, nem lennék vele semmilyen közösségben.

Remélem, hogy ebből a példából mindenki meglátja, hogy amit teszek, az nem annyira bolondság, és hogy pontosan arra mutat rá, hogy törődöm vele. Pontosán erről beszél Pál is. Nem azért tesszük ezt, mert nem akarunk közösségben lenni azzal a személlyel, aki bűnben él, hanem azért, hogy megmentjük őt. Gondolkozzunk el ezen a következő alkalommal, amikor hasonló helyzetben vagyunk, és kérjük Istent, hogy mutassa meg nekünk, hogy mit kell tennünk. Ilyen módon elkerüljük azt, hogy a saját emberközpontú és világi gondolkodásmódunkat kövessük, és helyette elkezdünk úgy cselekedni, hogy az ténylegesen annak a személynek a hosszú távon a javára váljon.

„Tegyétek ki azt a gonosz embert magatok közül”

Az Ige szerint ki kell tegyük a gonosz embert magunk közül (1 Korintus 5:13). Két oknál fogva fontos ez, először is, mert az a

személy, aki bűnben él, meg fogja tapasztalni ennek a következményét, és remélhetőleg megtér, másodsorban pedig azért, mert a tudatos bűn a közösségen belül érinteni fogja az egész gyülekezetet és nemcsak a bűnöst. A bűn többek között akadályozza a Szent Szellemet abban, amit cselekedni akar.

Ahhoz, hogy megértsük ezt, vizsgáljuk meg közelebbről Ákán történetét az Ószövetségből. A Józsué 6-ban olvashatsz erről. Mikor az izraeliták készültek elfoglalni Jerikó városát, Isten azt parancsolta nekik, hogy tartsák távol magukat az elátkozott dolgoktól, nehogy ők is átkozottak legyenek, amikor elveszik azokat. „Hanem mivel minden ezüst-, arany-, réz- és vasedény az ÚRnak van szentelve, az ÚR kincsei közé jusson” (Józsué 6:19 – KG).

Képzeld el újra ezt az eseményt úgy, hogy Izraelre úgy gondolunk közben, mint „a gyülekezetre”. Isten egy parancsolatot adott az egész gyülekezetnek, de volt egy Ákán nevű férfi, aki elvett a megátkozott dolgokból, ami meg volt tiltva, és elrejtette azokat a sátrában, hogy senki se láthassa meg, hogy mit tett. Ákán bűnének az lett a következménye, hogy a következő alkalommal, amikor háborúba mentek, Isten nem volt velük. Ez egy nagyon könnyen legyőzhető ellenség lett volna, és csak 2-3 ezer emberre lett volna szükség. Mégis az történt, hogy 36 ember meghalt, a többiek pedig elmenekültek és az egész gyülekezet elveszítette a bátorságát.

Ekkor Józsué Istenhez kiáltott és megkérdezte, hogy miért hagyta el őket:

„Az ÚR ezt felelte Józsuénak: Kelj föl! Miért is borulsz arcra? Vétkezett Izrael, és áthágták szövetségemet is, amelyet parancsoltam nekik, mert elvettek a teljesen nekem szentelt dolgokból, és edényeik közé dugdosták azokat; loptak és hazudtak is. Ezért nem bírtak megállni Izrael fiai az ellenségeik előtt. Meghárítottak előttük, mert átkozottá lettek. Nem leszek többé veletek, ha el nem távolítjátok magatok közül azt a nekem szentelt dolgot.” (Józsué 7:10-12 – KG)

Bár Ákán, csak egy ember vétkezett, mégis az egész Izrael felelősségre lett vonva. A büntetés nem csak Ákánt érte el, hanem az egész közösséget és ennek következményeként harminchat ember meghalt. A történetben végül Ákán, a gyermekei, az állatai és minden tulajdona meg lett kövezve és elégetve. Miután eltávolították a gonosz embert maguk közül, könnyedén diadalmaskodtak azok felett, akik korábban legyőzték őket. Miért? Mert ekkor már Isten is velük volt (Józsué 6:18, Józsué 7-8 és Józsué 22:20).

Ez egy nagyon komoly történet és azzal együtt, amit az Újszövetségből is olvastunk, láthatjuk, hogy a bűn a gyülekezetben nem egy olyan dolog, amivel játszózni lehet. Ez egy újabb ok arra, hogy összefogjunk és segítsük egymást, hogy a bűnnek ne legyen joga belépni az életünkbe és a gyülekezeteinkbe. A következő fejezetben többet fogok beszélni arról, hogy hogyan álljunk ki egymás mellett, és arról is, hogy hogyan biztassuk egymást.

10. Egymás támogatása

„...hanem intsétek egymást mindennap, amíg tart a ma, hogy egyikőtök se keményedjék meg a bűn csalárdsága által.” (Zsidók 3:13 – KG)

Mindannyiunknak szüksége van egy-két emberre, aki mellettünk áll. Szükségünk van olyan emberekre, akik nem félnek kimondani az igazat, ha valami bolondságot készülünk tenni, vagy ha bűn van az életünkben. A Biblia nagyon sokat beszél az egymás bátorításáról és segítségéről, még az egymás feddéséről is, ha meglátszik a bűn egy testvér vagy testvérnő életében. Nagyon fontos, hogy ezt meg is tegyünk. Ritkán fordul elő az, hogy valaki felismeri vagy képes felismerni a bűnt a saját életében. A bűn sokszor settenkedve észrevétlenül csúszik be, ezért néha későn vesszük észre, talán túl későn. Mondjuk meg egymásnak az igazságot szeretetben, anélkül, nem titkolva el egymás elől semmit.

Azt szokták mondani, hogy a szerelem elvakít. A bűn is elvakít. Mikor a bűn már működik, nehéz észrevenni, és ez azért van, mert a lelkiismeret el van tompulva miatta. Ilyen esetekben nagyon fontos, hogy legyen valaki, aki megmondja neked az igazságot, hogy ismét meglásd a bűn általi megtévesztést és megszabadulj tőle. Olyan valaki kell, hogy legyen, aki képes melletted kiállni, amikor a Sátán meglátogat és heves harcokon mész át. Együtt ellenállhattok a Sátán kísértéseinek. Emlékezz arra, hogy az erőtök hatványozottan megnő, ha ketten összefogtok. Ugyanakkor, ha bűn van az életedben, fontos, hogy legyen valaki, akinek azt meg tudod vallani, mert egyedüli módja annak, hogy legyőzd a bűnt az, ha a világosságra hozod azt.

„Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1 János 1:7 - KG)

Világosságban járni

Amíg a bűn a sötétségben van, Isten nem tudja azt elvenni. Ezért kell annak világosságra kerülni úgy, hogy megvalljuk valakinek. Kell, hogy legyen egy barátod, aki felé meg tudsz nyílni, valaki, aki nem fog nevetni rajtad, hanem tudja, hogyan kell titkot tartani. Egy olyan valaki, akinek bármit el tudsz mondani.

Sajnos az ilyen barátok ritkák, és vigyáznunk kell, amikor ebben döntünk. Ez azzal kezdődik, hogy lassan megnyílunk, és ezzel egy bizalmas barátságot építünk ki. Nemrég hallottam egy barátom esetét, aki óriási kísértésbe esett a pornográfiával kapcsolatosan. Sietve felhívott valakit, hogy jöjjön át hozzá és közösen álljanak ellene ennek. Az a személy átment hozzá, közösen ellenálltak a kísértésnek a Jézus nevében és győztek. A legtöbb ember valószínűleg magába zárta volna a kísértést, hogy ne kerüljön a világosságra, aminek majdnem mindig az a következménye, hogy az illető megadja magát a kísértésnek.

„Hanem mindenki kísértésbe esik, amikor vonja és csábítja tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogantva bűnt szül, a bűn pedig teljességre jutva halált nemz.” (Jakab 1:14-15 – KG)

Emlékezzetek arra, amit már előzőleg is mondtam: mindig van kiút a kísértésből, úgyhogy nem kell, hogy megadd neki magad. Ahogy a barátom tette, magához hívott valakit, megvallotta neki a kísértést és ezáltal a világosságra hozta azt, mert ez az egyedüli helyes cselekedet akkor, ha győzedelmeskedni akarsz egy bűn felett.

Amikor ő megnyitotta magát és megvallotta a harcait, ez nekem is segített, mert tudom, hogy ha szükségem van valakire, hogy mellettem álljon valamiben, akkor odamehetek hozzá. Miért? Mert tudom, hogy nem fog kinevetni, hiszen ő maga is harcokon ment át. Mindannyian fogunk harcokon átmenni.

Fontos, hogy ne gondold azt, hogy te vagy az egyedüli, aki kísértéseken és harcokon megy át, mert nem így van. Semmi okod

sincs arra, hogy szégyenkezz, vagy azt gondold, hogy gyenge vagy és azon sincs mit aggódnod, mi lesz, ha valakinek megemlíted a problémád. Inkább arra kellene gondolnod, hogy mi történhet, ha nem mondd el senkinek se a problémát. Jusson eszedbe, hogy az egyedüli módja annak, hogy legyőzd a bűnt az, ha a világosságban élsz, ha mindent a világosságra hozol. A bűn előbb vagy utóbb felszínre fog törni. Nem jobb-e, ha most tör felszínre, mint majd akkor, ha túl késő lesz? Ne felejtse el, hogy Isten mindent lát, azt is, amikor kísértésben vagy és azt is, ha vétkezel. Az olyan gondolatok, hogy 'jobb inkább eltitkolni, mert ki tudja mit fognak gondolni rólam' egyenesen a pokolból származnak. Addig, amíg a bűn el van rejtve a Sátáné a hatalom, de rögtön, ahogy a bűn világosságra kerül, ő már nem tud győzni. Ezért olyan fontos, hogy megnyíljunk valaki előtt, nemcsak akkor, ha győzelmeket élünk át, hanem akkor is, ha problémáink vannak.

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Az igaz buzgó könyörgésének nagy ereje van.” (Jakab 5:16 – KG)

Ha nincs senki, akihez odamehetnél, akkor dolgozz ezen és találj valakit, akiben tudod, hogy megbízhatasz és beszéljess el vele. Kezdj el megnyílni felé. Ha vannak barátaid, akik negatív irányba befolyásolnak téged, akkor keress új barátokat. Ne tölts el több időt velük. Rendkívüli módon befolyásolnak azok, akikkel időt töltesz. Olyanná leszel, mint azok, akikkel társalogsz. Ezért keress valakit, akihez szeretnél hasonlítani abban, ahogyan ő az életét Istennel éli.

„Ahogy vassal élesítik a vasat, úgy élesíti egyik ember a másikat.” (Példabeszédek 27:17 – KG)

Szemtől szembe a testvéreddel

Régebben minden héten találkoztam valakivel, akivel beszélgettünk és imádkoztunk egymásért. Egy pappírra összeírtunk húsz-harminc kérdést és feltettük egymásnak ezeket a kérdéseket.

Ilyen módon könnyebb volt az életünk privát részleteiben megnyílni. Néhány kérdés így hangzott: „Mebántottál-e valakit a szavaiddal a szemében vagy a háta mögött? Engedtél-e kísértéseknek szexuális téren? Voltak-e romantikus képzelgéseitek olyan valakiről, aki nem a feleséged, olvastál-e vagy néztél-e szexuális vágyat keltő anyagokat? Voltál-e bódító szerek, alkohol vagy ehhez hasonló szerek befolyása alatt?” Lehet, hogy egy kicsit merevnek tűnik egy pappírról feltenni kérdéseket egymásnak, de ennek köszönhetően hamar normálissá vált megnyílni a kényesebb témákról is beszélgetni, amihez egyébként hosszú idő kellett volna, hogy merjünk beszélni róluk.

Van egy másik pozitív dolog is abban, ha valakivel rendszeresen találkozol: mert, ha például egy kísértéssel állsz szemben, tudhatod, hogy hamarosan szemtől-szemben leszel valakivel, és ő meg fog kérdezni téged, hogy megtetted-e ezt vagy azt, és akkor el kell mondanod az igazat. Ez arra fog készíteni téged, hogy gondold át a dolgokat még egyszer. Mint keresztények, nem hazudhatunk, mivel a hazugok nem fognak Isten Királyságához tartozni.

Az Úrnak a félelme ott kellene, hogy legyen olyan hatalmas módon az ember életében, hogy ne legyen szükség bevonnai egy másik embert annak érdekében, hogy átgondolja a cselekedeteit, amikor egy kísértéssel áll szemben. Isten mindent lát, azt is, ha vétkezel. Ha vétkezel, annak következménye lesz, függetlenül attól, hogy mások látták-e vagy sem. Azonban az, ha elszámoltatható vagy egy személynek, segíthet abban, hogy azonnal meglásd bűnöd következményét. Segíthet neked a növekedésben és abban, hogy megtanulj leszámolni a kísértésekkel. Éppen ezért kezdjük el megnyitni magunkat egymás felé. Jobb, ha egy kicsit szégyenkezőnk, mintha elveszünk. Jusson eszünkbe, hogy a bűn elválaszt Istentől. Kezdjük el buzdítani egymást, ahogyan Péter is buzdította a hívőket, hogy ne essenek el.

„Szeretteim, kérlek titeket mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi vágyaktól, amelyek a lélek ellen harcolnak.” (1 Péter 2:11 – KG)

Egy megtapasztalás

Egy rövid bizonyossággal fogom folytatni, amely megmutatja, mennyire szükségünk van egymásra.

Mikor először Jézushoz jöttem 1995-ben, gyakornok voltam egy pékségben. Három-négy hónappal a megtérésem után vissza kellett volna menjek az ipari iskolába tíz hétre néhány olyan sráccal, akikkel korábban is együtt voltunk az iskolában. Volt három vagy négy srác, akikkel sokszor együtt lógtunk, és korábban mikor együtt jártunk iskolába, ilyenkor általában bulizással és ivással telt el a tíz hét. Azok közé tartoztunk, akik általában mindent kipróbáltak, most azonban a dolgok változtak, mivel keresztény lettem. Úgy éreztem, hogy mindegyikőjüknek be kellene fogadni Jézust, és el kellene kezdeni hinni. El kellett, hogy kapjam a vonatot korán reggel, és a vonaton imádkoztam, és nagyon izgatott voltam. Amikor megérkeztem az iskolába, a régi barátaim odajöttek és megkérdezték: „Mi újság Torben? Újból együtt a csapat. Hogy vagy? Jössz szerdán a klubba, mert olcsó a korsós sör.” Hirtelen nagyon kicsinek éreztem magam, és nem sokat tudtam mondani.

Következő nap se mondtam semmit arról, hogy keresztény lettem. Úgy éreztem, hogy egyre nehezebb és nehezebb ellenállnom azoknak a kísértéseknek, amikkel szembe kellett nézmem. Eljött a szerda és a barátaim kérdezték, hogy megyek-e a klubba. Annak ellenére, hogy otthon eldöntöttem, hogy nem fogok elmenni velük, mivel most már keresztény vagyok, mégis meglepetésemre hallottam magamat mondani: „Nem, ma nem tudok menni, de talán holnap.” Amikor aznap hazaértem, totális csődnek éreztem magam és Jézussal kapcsolatosan hirtelen minden olyan nehéz lett.

Mit tegyek? Mélyen legbelül tudtam, hogy nekik is szükségük van Jézusra, és nem lenne jó, ha elmennék velük a klubba. Szerencsére helyesen cselekedtem. Szükségem volt valakire, aki mellém áll. Felvettem a telefont és felhívtam a házicsoport vezetőt, de ő nem tudott eljönni. Miután egy pillanatra pánikba estem, felhívtam az

ifjúsági vezetőmet és elmondtam neki, hogy harcaim vannak, és nagyon össze vagyok zavarodva. Azt mondta, hogy egy órán belül átjön hozzám, ezért elkezdtem egy kicsit takarítani. Még mindig nagyon össze voltam zavarodva, de mikor kivettem a szemetet, találkoztam két hölgygel a gyülekezetből. Megkérdezték, hogy vagyok és elmondtam nekik a helyzetet. Rögtön azt mondták, hogy tartsak ki, mert Isten velem van, és több ehhez hasonló dolgot mondtak. Néhány perc beszélgetés után a szemét még mindig a kezemben volt, én azonban teljesen megváltoztam. Úgy éreztem, mintha máris győztem volna. Kis idő múlva, mikor eljött az ifjúsági vezetőm, már nagyon boldog voltam, beszélgettünk egy kicsit, és együtt imádkoztunk. Következő nap mikor megérkeztem az iskolába és a barátaim odajöttek és megkérdezték, hogy megyek-e este velük a klubba azt válaszoltam: „Nem, nem akarok többé klubozni, mert találkoztam Jézussal, és Ő megváltoztatta az életemet. Nektek is találkozni kellene Vele.” Ekkor már győzelem volt. Miután megmondtam, hogy keresztény lettem, már nem volt gond azzal, hogy ellenálljak a kísértésüknek. Két héttel később valaki az osztályból odajött hozzám és megkérdezte, hogy mi történt velem, hogy már nem klubozok. Jól elbeszélgettünk erről és egy héttel később az a lány is találkozott Jézussal. Mi lett volna, ha nem telefonálok, vagy ha nem találkozom azokkal a hölgyekkel a gyülekezetből? Nem tudom, de biztosan másképp végződött volna. Látjátok, szükségünk van egymásra. Mindannyiunknak van valamink, amivel segíthetünk és mikor egymás mellé állunk, a Sátán nem tud bennünket legyőzni.

A fájdalom felszínre hozása

Ne féljünk megfeddeni egymást. Ha valamilyen helytelen dolgot látunk egymásban, inkább mondjuk el. Tudom, hogy ez nem a legkönnyebb dolog, és azt se kellemes elviselni, ha téged feddenek meg, de ez nagyon is szükséges! Például, ha elkezdek valakiről a háta mögött beszélni, vagy hasonló rosszat teszek, akkor a feleségem biztosan figyelmeztetni fog erre. Általában ilyenkor egy kicsit dühös

leszek rá. Miért? Nem azért mintha nem lenne igaza, hanem azért mert a szavai fájnak. A testemnek nem tetszik. Néhány perc után azonban el kell, hogy ismerjem, hogy igaza van és akkor megtérek. Nem mindig kellemes fogadni a feddést, de ez szükséges, ha meg akarunk érkezni a célba. Ne féljünk elmondani az igazságot, ha valakinek az életében bűn van. Csakis ez a szeretetteljes és helyes cselekedet.

„Mert azok csak rövid ideig, tetszésük szerint fenyítették, ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk. Semmilyen fenyítés nem látszik jelenleg örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazság békeességes gyümölcsével fizet azoknak, akik megedződtek általa.” (Zsidók 12:10-11 – KG)

„Kérünk titeket, testvéreim, hogy intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a csüggedteket, gyámolítsátok az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkivel. Vigyázzatok, hogy senki rosszért rosszal ne fizessen, hanem mindenkor jóra törekedjetek egymás iránt és mindenki iránt!” (1 Thes. 5:14-15 – KG)

„Testvéreim, még ha erőt vesz is az emberen valami bűn, ti, lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelíd lélekkel, ügyelve arra, hogy te magad is kísértésbe ne ess. Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be Krisztus törvényét.” (Galata 6:1-2 – KG)

11. Hogyan tovább?

Megvizsgáltuk egy kicsit az egészséges tanítást, az Úrnak a félelmét, a kegyelmet és a bűn témáját úgy a gyülekezetben, mint a személyes életünkben. Most azonban mihez kezdsz ezzel az egésszel? Nos, remélem, Isten szólt hozzátok azon keresztül, amit felfedtünk számotokra, és hogy új kijelentést kaptál arról, hogy mi a bűn, és mit tesz az életünkben, és remélem, hogy több istenfélelem lesz benned, mint azelőtt. Szeretném Pállal együtt mondani:

„Viszont utasítsd el az értelmetlen mondákat és történeteket, amelyek nem egyeznek Isten igazságaival! Azon igyekezz, hogy az istenfélelemben és az Isten helyes módon való szolgálatában gyakorold magad! Bár a testünk edzésének is van valami haszna, az istenfélelem gyakorlása sokkal hasznosabb, mert mind a jelenlegi, mind a jövődő örök életben áldásokat eredményez.” (1 Timóteus 4:7-8 – ERV-HU)

Bátran mondhatom, hogy érzem, hogy Isten ezen a könyvön keresztül arra hívott el, hogy az Ő egyházát bevezessem a szentségbe és a kegyességbe, és ez lehetővé fogja tenni számunkra, hogy meglássuk az Ő erejét úgy, ahogy eddig még soha. Ennek a tanításnak a nagy részét Isten a megszentelődésnek és az imának egy hosszabb időszakán keresztül jelentette ki számomra. Bátran állíthatom, hogy ez egy prófétikus könyv. Azért imádkozom, hogy segítsen nekünk, keresztényeknek leszámolni a bűnnel az életünkben, úgy az egyéni, mint a gyülekezeti életben egyaránt. Biztos vagyok benne, hogy a bűn nagy mértékben meggátolja azt, hogy meglássuk azokat az áttöréseket, melyekért imádkozunk és könyörgünk. Az előrehaladás az imában rejlik. Meg vagyok győződve, hogy az elkövetkezendő időkben meg fogjuk látni imánkban az áttörést, mivel meg fogjuk érteni, hogy ebben a harcban kizárólag szellemi fegyverzettel győzhetünk, amely az ima.

„Akkor miért nem írsz az imáról?” - kérdezheted. Azért, mert meg kell értenünk, hogy még mielőtt jelentősebb áttöréseket tapasztalhatnánk imáinkban, fontos tiszta és szent életet élünk bűneinket megbánva. Ha bűn van az életünkben, Isten nem fog bennünket meghallani:

„Íme, nem olyan rövid az ÚR keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem olyan süket a füle, hogy meg ne hallgathatna. Hanem vétkeitek választottak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedték el előletek arcát, ezért nem hallgatott meg.” (Ézsaiás 59:1-2 – KG)

Nagyon sok ima hangzott el az évek során, de mind imádkozhatunk addig, amíg Jézus vissza nem jön, mégse fogjuk meglátni a várva várt ébredést addig, amíg bűnt engedünk be akár a személyes, akár a gyülekezeti életünkbe. Biztos vagyok benne, hogy ha egyházként visszatérünk az egészséges tanításhoz úgy, hogy az életünkben és a gyülekezeteinkben ott lesz az Úrnak a félelme, és leszámolunk a bűnnel, akkor olyan módon fogjuk meglátni Isten hatalmát, mint eddig még soha. Akkor el fogjuk kezdeni meglátni, hogy a bűnösök vágnak arra, hogy elhagyják a bűnt és hogy megtérjenek, és hogy az emberek megszabadulnak és meggyógyulnak.

Isten szava az Ő egyházához

Nemrég valaki felolvasott egy prófécíát egy istentiszteleti alkalmon, ahol jelen voltam. A gyülekezetből valaki kapta ezt a prófécíát és leírta. Hiszem, hogy Istennek ez a prófétai szava nem csak egy konkrét gyülekezet, hanem az egész egyház számára szól, ezért lentebb leírom a prófécíát.

„Azt mondja az Úr az Ő Egyházának:

Tiszta szívű népet akarok. Elegem van abból, hogy csak az ajkaitokkal tiszteltek, nem a szívetekkel. Szent és féltékeny Isten vagyok, aki ki nem állhatja a bűnt. Azért küldtem el a Fiamat a földre, hogy megbocsátást kapjatok a bűneitekre, ti azonban

játszadoztok az én kegyelmemmel. Mikor felismered egy bűnt az életedben, azt akarom, hogy vidd a kereszthez és hagyd azt ott. Nem arról szól a dolog, hogy érzed-e, hogy képes vagy-e erre vagy arra. Mikor az Én Szent Szellemem szól a szívedhez, neked ENGEDELMESKEDNED KELL! Akarom, hogy dönts el, ha szentséget akarsz az életedben.

Az egész világot el akarom érni az én szeretetemmel és üdvösségemmel, ti azonban útban vagytok. Nem tudok áttörni az én Szent Szellemmel, mivel nem vagytok méltóak arra, hogy az én dicsőségemet és szentségemet hordozzátok a világ felé, mivel szíveitek tele vannak bűnökkel, melyeket nem rendeztetek el. Azt hiszitek, hogy szórakozásból küldtem el a legdrágább kincsemet, engedtem neki, hogy olyan sokat szenvedjen bűneitek terhe alatt, hogy a halál pillanatában el kellett, hogy hagyjam? NEM! Szeretetből tettem ezt, és annyira fáj nekem, amikor ti ezt olyan könnyedén veszitek! Ki nem állhatom! Ha komolyan akarjátok venni az irántam való odaszánásokat, és ha az örök életet komolyan akarjátok venni, akkor TÉRJETEK MEG!

Gyermekeim, ne keményítsétek meg a szíveteket, mikor az én Szent Szellemem által szólok és emlékeztetlek benneteket dolgokra. Döntsetek és éljete a döntésetek szerint. Testben fájdalmas lesz ez, megalázottnak fogod magad az emberek előtt érezni, mint akit közszemlére tettek. Sátáni támadásban lesz részetek, megpróbál megállítani titeket, de NE ÁLLJATOK MEG. Inkább ma térj meg, mint holnap. Az ördögnek nincs joga beleszólni az életedbe, mivel az enyém vagy!

Kimondhatatlanul vágyom rá, hogy engedjétek, hogy átítassam az életeteket. Arra vágyom, hogy az én szeretetem és szentségem rajtatok keresztül ragyogjon e világra. A VILÁGNAK SZÜKSÉGE VAN RÁTOK. Ti vagytok az én küldöttjeim, nincs más!!! Mennyire vágyom arra, hogy MINDENT átadjatok nekem, hogy meg tudjalak áldani titeket és megengedjem, hogy részei lehessetek annak az ébredésnek, amit a ti országotokra és városaitokra el szeretnék

küldeni. Sokszor szoltam hozzátok az ébredésről és már nem hiszitek el ezeket. Már nem imádkoztok ébredésért. Azért nem, mert megkeményítettétek magatokat. Az ébredés itt van, de hiányzanak a munkások, akik mindent letesznek Elém azért, hogy szent és nekem tetsző életet tudjanak élni.

Ti, képmutatók, akik a külső dolgokat nézitek. Szokásaitokat és szertartásitokat semmire se tudom felhasználni. Ha nem adjátok át magatokat nekem, akkor azok csak üres szavakat és cselekedeteket, sőt gúnyt jelentenek az én szentségemre nézve. Sok képességetek van, melyeket én adtam nektek, de nem arra, hogy a saját erőtok szerint járjatok. Majd vezetek titeket, ha látom az átadást. Semmit se fogtok véghez vinni addig, amíg nem én vagyok életetekben a LEGELSŐ!!! Ha azt választjátok, hogy bűneitekből megtértek, akkor meg fogjátok látni az én dicsőségemet, amint áttör és ébredést hoz a ti városotokra és igen, még az egész országotokra is. Ha azonban nem tértek meg, és megkeményítitek magatokat és ellenálltok a parancsolataimnak, akkor nem vagytok többé az én szolgálóm, mert nem vagytok megtartói, csak hallgatói az én Igémnek. Ó mennyire sírok, ha szíveitekre nézek. Bárcsak feladnátok mindazt, ami tőletek van és engednétek engem cselekedni, oly sok mindent adnék! Nem Én vagyok az, aki visszatartja ezeket, hanem ti vagytok az útban, és ezért nem tudom kitölteni az ébredést. Térjetek meg még ma! Térjetek meg!”

Ezek kemény szavak. Olyan szavak, melyeket ismételten el kellene olvasni és szívünkbe zárni. Mikor Isten rámutat valamire az életünkben, engedelmeskednünk kell, és meg kell, hogy térjünk belőle, hogy Isten cselekedhessen. Ezek a prófétai szavak nagyban alátámasztják ennek a könyvnek az üzenetét. Isten egy szent Isten, aki gyűlöli a bűnt. Nem játszhatunk az Ő kegyelmével. Isten szeretné átformálni a nemzetünket, de ha beengedjük a bűnt az életünkbe és langyos életet élünk, akkor Ő nem tud bennünket használni. Ne legyünk mi az akadályai annak, hogy Isten Királysága áttörhessen, azzal, hogy nem térünk meg. Elmélkedjünk ezeken, és engedjük,

hogy Isten beszéljen hozzánk. Éljük az életünket az Úrnak alárendelve és istenfélelemben, megalázva magunkat Őelőtte. Ha átadott életet élünk az Úr félelmében és teljes erőnkől Hozzá kiáltunk, meg fogjuk látni a Szent Szellem kiáradását, mint azelőtt még soha.

„Azután kiöntöm majd lelkemet minden testre: fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm lelkemet azokban a napokban.” (Jóel 2:28-29 – KG)

Mikor a Szent Szellemnek erről a kitöltetéséről olvasunk, ahogy pünkösdkor is látható volt, azzal a szóval kezdődik, hogy „azután”. Mikor arról van szó, hogy valami azután történt, ez azt jelenti, hogy valaminek az olvasottak előtt is történnie kellett, valaminek, ami a kitöltetést megelőzte, ami jelentőségteljes volt a kitöltetésre nézve:

„De még most is így szól az ÚR: Térjetelek meg hozzám teljes szívetekből, böjtöléssel, sírással és gyászolással. Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat, úgy térjetelek meg az ÚRhoz, a ti Istenetekhez! Mert könyörületes és irgalmas ő, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű, és bánkódik a veszedelem miatt.” (Jóel 2:12-13 – KG)

Olvashatjátok, ahogyan Isten sürgeti őket a megtérésre. Sürgeti őket, hogy teljes szívvel forduljanak meg és tisztítsák meg magukat a bűntől. Csakis utána, miután megtértek a bűneikből, (a 15-ik versben mondja ezt), akkor következett az, hogy imára hívták össze az embereket. Először van a megtérés, aztán az ima és utána jöhet az egésznek a következménye, a 18-ik vers:

„Féltő szeretetre gyulladt az ÚR a földje iránt, és megszánta népét.” (Jóel 2:18 – KG)

Ne mi legyünk az akadályok

Szükségünk van arra, hogy Isten könyörüljön a nemzetünkön. Sok tekintetben a világunk rosszabb, mint Szodoma és Gomora. Isten vágyik arra, hogy meglássa országaink átformálódását. Ne mi akadályozzuk meg Istent a munkájában azzal, hogy bűnt engedünk az életünkbe. Túl sokáig ámítottuk magunkat azzal, hogy elhittük, hogy úgy élhetünk, ahogy szeretnénk, és aztán mégis imádkozhatunk Hozzá, és elvárhatjuk, hogy meghallgat bennünket. Sok ima elhangzott országainkért és még se jött el az áttörés. Miért nem? Azért, mert nem teljesítettük az összes feltételt. Teljes szívvel hiszem, hogy ha mi, mint az Ő egyháza, belépünk azokba, amiket többet között ebben a könyvben is említettem az Isten félelmében élt tiszta élettel kapcsolatban, és úgy kezdjük el hirdetni az Igét, ahogyan az le van írva, akkor olyan ébredést fogunk látni, mint eddig még soha. Hirdetnünk kell, hogy a bűn választ el bennünket Istentől, és hogy a bűnből való megtérés bejárást nyit Hozzá Jézus által. Mielőtt Istenhez kiáltanánk ébredésért, számoljunk le a bűnnel, és akkor el fogjuk kezdeni meglátni országaink átformálódását.

„Aki elfordul Isten törvényétől és tanításától, annak még az imádsága is utálatos Isten számára.” (Példabeszédek 28:9 – ERV-HU)

Azonban van remény, *„mert az igazságos ember erőteljes imádsága hatalmas dolgokra képes.” (Jakab 5:16 – ERV-HU)*

Végső szavak

Kívánom, hogy Isten áldja meg a Vele való életedet! Kívánom, hogy belépjél abba az életbe, amit Isten készített a számodra. Kívánom, hogy mindannyian megszentelődjünk, hogy akik most Jézussal élünk és másoknak is Róla beszélünk, el ne vesszünk, hanem eljussunk az örök életre.

„...hanem megsanyargatom a testemet, és szolgálává teszem, hogy amíg másoknak prédikálok, én magam nehogy alkalmatlanná legyek.” (1 Kor 9:27 – KG)

„Most pedig, miután megszabadultatok a bűntől, és Isten szolgálíává lettetek, megvan a gyümölcsötök a megszentelődésre, a vége pedig az örök élet.” (Róma 6:22 – KG)

Hadd teremjünk mindannyian megtéréshez méltó gyümölcsöket, hogy kedvesek legyünk Isten előtt!

„Azt mondta azért a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelkedjen általa: Viperák fajzatai! Ki figyelmeztetett titeket, hogy az eljövendő harag elől meneküljete? Teremjete azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és nehogy azt kezdjete mondogatni magatokban, hogy [’Gyülekezetbe járok, olvasom a Bibliát és imádkozom. Bizonyoságot teszek az embereknek. Nyelveken szólok és még sok más.’] Ábrahám a mi atyánk; mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak. A fejsze immár a fák gyökerénél jár, és minden fát, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vetnek.” (Lukács 3:7-9 – KG) [a szögletes zárójelben levő szavakat az író szúrta közbe, nem részei az idézetnek]

„... hanem először Damaszkuszban és Jeruzsálemben, majd Júdea egész tartományában, sőt a pogányok között is hirdettem az embereknek, hogy bánják meg bűneiket, és térjenek meg Istenhez, és a megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedjenek.” (Ap Csel 26:20 – KG)

Három évvel később

Azáltal, hogy megkaptam az 'Egészséges tanításban' leírt kinyilatkoztatást és megnyíltak szemeim és megláttam, hogy Isten valóban szent és meg fogja ítélni a bűnt és az engedetlenséget ott, ahol ezek megtalálhatóak, egy olyan szabadságot tapasztaltam meg, amely most, három évvel később is ugyanolyan. Most is érzem a bűntől való szabadságot, és Istenhez bátran közeledek úgy, mint előtte soha. Az egész életem megváltozott azáltal, ami három évvel ezelőtt történt velem.

Az 'Egészséges tanítás' kijelentése által mélyebben megértem Isten Igéjét. Mások is hasonló dolgokat tapasztaltak meg, amikor hallották e könyvnek az üzenetét. Ma már nem kell átugranom a Bibliának az olyan részein, ahol „a Szent Szellem elleni” bűnről vagy a „halálos” bűnről (*1 János 5:16*) beszél, de azt se, ahol Jézus arról beszél, hogy ha a só elveszti ízét, soha többé nem lesz ismét só belőle (*Máté 5:13*), és az ehhez hasonló igéken se. Mindezek az igék egymáshoz kapcsolódnak és érthetőek a számomra.

A könyv befejezéseként még többet szeretnék nektek beszélni arról, hogy mit jelent elveszíteni az üdvösségedet, a Szent Szellem elleni bűnről, és arról, hogyan ismerd meg az igazságot. Jusson eszetekbe, hogy mindenütt ismételtam, hogy különbség van aközött, hogy valaki elkövet egy bűnt, vagy, hogy folyamatosan tudatos, szándékos bűnben él. Ha helytelen félelmet kelt benned az, amit előzőleg már megemlítettem, akkor menj vissza a könyv elejére, olvasd el újból, hogy biztos legyél benne, hogy megértetted.

Ez a tanítás arra kellene, hogy készteszen, hogy szükségét lásd annak, hogy mindent átadj Istennek és a világosságban élj. Pontosan ez történt velem. Megértettem, hogy nem lehet az enyém egy kicsi a világból és egy kicsi Istenből is, hanem választanom kell vagy az egyiket vagy a másikat. Megértettem, hogy nem bánhatok könnyelműen az üdvösségemmel, mert ez olyan valami, amit

félelemmel és rettegéssel kell, hogy véghez vigyek, ahogyan Pál mondja ezt a *Filippi 2:12-ben*. Megértettem, hogy itt-ott 10-10 percnyi ima Istennek nem elég, amíg az életemet mindenféle egyébbel töltöm tele. Valóban arról kell, hogy szóljon, hogy meghalunk önmagunknak, a saját vágyainknak, megértve, hogy nem magunknak élünk, hanem megengedjük Jézusnak, hogy életünk minden területén ténylegesen Úr legyen (*Galata 2:20*). Valóban szoros kapcsolatban kell, hogy legyünk Istennel, keresnünk kell Őt, meg kell ismernünk Őt, és meg kell szabadulnunk a bűntől, hogy meg tudjuk futni az előttünk álló versenypályát.

A Biblia szerint az igaz és egészséges tanítás igazi félelmet kelt az Úr iránt. Éppen ezért, ha ez az istenfélelem hiányzik a gyülekezeteinkből, ez valószínűleg azt jelzi, hogy nem az igazi Isten Igéjét hirdetjük, nem az egészséges tanítást, hanem csak azokat a dolgokat, amelyek az emberek viszkető fülét csiklandozzák, ahogy Pál is figyelmeztet minket erre.

„Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülüik, és az igazságtól elfordítják a fülüiket, de a mesékhez odafordulnak.” (2 Timóteus 4:3-4 – KG)

Az *1 Timóteus 2:4* szerint Isten *„azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság ismeretére.”* Meg kell, hogy értsük, hogy szükséges a mély dolgokat is felfogni. Vannak olyan dolgok, amiket nem akkor értünk meg, amikor Isten előtti dicsőítésben felemeljük kezeinket egy istentiszteleten, hanem Isten Igéjének kijelentése által. Jézus mondta, hogy ismerjük meg az igazságot, és az igazság megismerése fog minket szabadokká tenni. Ez akkor történik meg, ha megtartjuk az Ő Igéjét, és elismerjük Őt.

„Azt mondta azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha megmaradtok az én beszédemben, bizonyonnyal az én tanítványaim vagytok, és megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.” (János 8:31-32 – KG)

Sokan a gyülekezetbe járók közül bűnben élnek és az egyik oka ennek az, hogy soha nem ismerték meg valójában az igazságot. Az igazság elismerése által fog betölteni az igazi Istenfélelem, ezáltal pedig a bűnt bűnnek fogod látni, és meg fogod érteni, hogy mit jelent az, hogy a bűnnek következménye van az életedben, és azt is, hogy akit szolgálunk, az egy szent és igaz Isten. Amikor megérted ezt az igaz istenfélelmet és ennek következtében távol tartod magad a bűntől, helyes hozzáállásod lesz a bűnnel kapcsolatban, akkor Isten meg fog szabadítani a kísértésekben, és így könnyebb lesz győzni a bűn felett. Azonban, ha tisztátalan testi vágyakban élsz, és nem hallgatsz az Úr feddésére, Isten meg fog tartani téged a bűnödben az Ítélet napjára. A bűnnel nem lehet játszózni. Mikor Isten jelenléte erőteljesen megnyilvánult Ananiás és Safira esetében, amikor hazudtak a Szent Szellemnek (*Ap. Csel. 5*) a következmény az lett, hogy mindketten azonnal holtan estek össze. Ez után az eset után az egész gyülekezet, és mindenki, aki hallotta ezt, megtelt nagy félelemmel, és még nagyobb előre haladást tapasztaltak meg.

Ha tényleg részesültünk az igazság megismerésében és megtértünk, bemerítkeztünk vízbe és megtapasztaltuk a Szent Szellem keresztségét és a bűntől való szabadulást és aztán mégis folyamatosan bűnben élünk, pontosan tudva, hogy ez milyen következményekkel jár, akkor megtörténhet velünk is ugyanaz, ami Ananiással és Safirával történt.

„Mert ha szándékosan vétkezünk, miután eljutottunk az igazság megismerésére, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket. Aki megveti Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra, irgalom nélkül meghal. Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten Fiát megtapossa, és a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja!” (Zsidók 10:26-29 – KG)

Mivel a Szent Szellemnek az egyik feladata az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, vannak, akik azt gondolják, hogy a Szent Szellem elleni bűn az, ha valaki nem hisz Jézusban. De a Szentírás azt sugallja, hogy ennél egy kicsit többről van szó. Ha olyan valakiről lenne itt szó, aki nem hisz Jézusban és nem törődik az igazsággal, akkor az ilyen ember nem járna félelemmel várva az ítéletet mivel el se hinné, hogy lesz ítélet. Az Ige rólunk beszél, akik eltávolodhatunk olyan messzire, hogy még akkor is, ha később szeretnénk bocsánatot kapni, többé már nincs bűnbocsánat, mivel vétkeztünk a Szent Szellem ellen.

Ezáltal mi, mint keresztények, meg kellene értsük mennyire komolyan kell vegyük az üdvösségünket és azt, amit Jézus a kereszten elvégzett. Meg kell látnunk, hogy szükséges közel élni Istenhez és megbizonyosodni arról, hogy nem kerülnek be rossz dolgok az életünkbe, megakadályozva ezzel azt, hogy elérjük célunkat – lelkünk üdvösségét. Ezért meggyőződésünkkel kell, hogy váljon, hogy mindvégig megtartjuk a tüzet életünkben és nem engedjük meg, hogy a megtévesztő bűn becsapjon minket.

Ezen tanítás által remélem, hogy az emberek megismerik az igazságot, mely meg fogja szabadítani őket. Az ilyen tanítások elfogadásánál az a gond, hogy gyakran vesszük a személyes átéléseinket és Isten Szava fölé helyezzük. Azt gondoljuk: „Ez nem így van, mert ismerek valakit, aki sok évig Istennel járt, utána teljesen távol került Istentől és tudatosan bűnben élt, később azonban ismét visszatért Istenhez.” Az ilyen esetekre azt szeretném mondani, hogy Isten Igéje nyilvánvalóan mondja:

„Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, és megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, akik megízlelték az Isten jó beszédét és az eljövendő világ erőit, de elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mert újra megfeszítik önmaguknak és nyilvánosan megcsúfolják az Isten Fiát.” (Zsidók 6:4-6 – KG)

Sokan, akik manapság a gyülekezetekbe járnak nem ismerték meg az igazságot, és sokan közülük most is megtévesztésben élnek. Lehet, hogy megtapasztalták Istent egy kicsit, de valójában nincsenek megváltva. Lehet, hogy volt egy átélésük, megérezték Isten érintését, de valójában sose tértek meg bűneikből, nem adták át az életüket Jézusnak, hogy Vele éljenek, mint Urukkal és Megváltójukkal.

Mikor a bocsánatról beszélünk, ne felejtsük el, hogy a bűnbocsánat és a bűnből való megtérés szorosan összefüggenek.

Charles Finney, a világ egyik legnagyobb evangélistája, nagyon jól meghatározta az igazi megtérést és a bűnbánatot. Az ébredéshez vezető út című könyvében megtanítja, hogyan kell egy bűnt Istenshez vezetni:

„A bűnbánat mindig magába foglalja a bűn gyűlöletét. Ez azt jelenti, hogy úgy érzünk a bűnnel kapcsolatban, ahogy Isten érez. Mindig magába foglalja a bűn megtagadását. Értesd meg ezt a bűnösökkel! A bűnbánó bűnös nem úgy érez, ahogyan a nem bűnbánattal teli bűnösök gondolják róluk. A bűnbánat nélküli bűnösök úgy gondolják, hogy ha keresztények lesznek, akkor nem bulizhatnak, nem járhatnak színházba, nem játszhatnak számítógépes játékokat és nem tehetnek más olyan dolgokat, ami fontos nekik. Úgy gondolják, hogy többé nem szórakozhatnak, ha ezeket a dolgokat abba kell, hogy hagyják. Ez azonban távol áll az igazságtól. A kereszténység által nem lesznek boldogtalanok, mintha az kizárná őket minden élvezetes dologból, hiszen a kereszténnyé válás felé az első lépés a megtérés, ami azt jelenti, hogy megváltoztatjuk a gondolkodásunkat ezekkel a dolgokkal kapcsolatban. Úgy tűnik, mintha nem értenék meg, hogy egy megtért személy egyáltalán nem vágyik ezek után a dolgok után, hogy elhagyta ezeket, és szívével elfordult ezektől. A bűnösök úgy érzik, hogy a megtértek is szeretnének bűnös helyekre járni és bűnös dolgokat cselekedni, ahogyan most ők teszik. Úgy érzik, hogy keresztényként élni egy hosszú, boldogtalan áldozat lesz. Ez egy totális félreértés.”

Utána Finney egy radikális kijelentést tesz:

„Ismerek olyanokat, akik keresztényekké váltak, de örömmel visszatérnének az előző életstílusukhoz, ha nem féltének a hírnevüket. De figyeljete: ha így éreznek, akkor nem mondhatják magukról, hogy keresztények, mert nem gyűlölik a bűnt. Ha vágnak a régi életstílusuk után, akkor ez azt mutatja, hogy valójában meg se tértek, mivel a megtérés mindig magába foglalja a vélemény és az érzések megváltozását. Ha igazából megtértek volna, akkor undorral elfordultak volna ezektől, ahelyett, hogy kívánnák őket. Ahelyett, hogy Egyiptomba vágnának vissza kívánnának menni a régi barátaikhoz és társaságukhoz, az Isten iránti engedelmisségben lennének meg legnagyobb örömüket.” (idézet 'Az ébredéshez vezető út' könyvből)

Hiszem, hogy aki igazán megérti, hogy miről beszélünk itt, az nem fog visszacsúszni a világba. Azt fogja akarni tenni, amit Péter mond itt:

„Simon Péter így válaszolt: Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van tenálad.” (János 6:68 – KG)

Ha nem teszed kezeidet az eke szarvára és nem tekintsz hátra, akkor leszel alkalmas Isten Királyságára.

„Ennek Jézus azt felelte: Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, az nem alkalmas az Isten országára.” (Lukács 9:62 – KG)

„Akkor Dávid azt mondta Nátánnak: Vétkeztem az ÚR ellen!” (2 Sámuel 12:13)

Dávid király olyan ember volt, aki megtérésben élt és megvallotta bűneit. Ezért volt ő Isten szíve szerint való ember.

Ananiás és Safira egy olyan bűnt követtek el, ami sokkal kisebbnek tűnt a saját szemeikben, mégis Isten ítélete rögtön rájuk szállt (Ap.Csel. 5). Magatartásuk a bűnnel teljesen más volt, mint

amilyennek lenni kellett volna. A Szent Szellem bennük volt, mégis a bűnüket túlságosan könnyedén kezelték.

Sietve Isten lába elé kell boruljunk, és bocsánatot kell kérjünk, amint Dávid is tette. Félnünk kell Istent, amint ahogy erre bátorítottalak is ebben a könyvben, csakis ekkor éled át Isten kegyelmét oly módon ahogyan azt a 103-ik zsoltár mondja:

„Mert amilyen magasan van az ég a földtől, olyan nagy az ő kegyelme az őt félők iránt.” (Zsoltárok 103:11 – KG)

Ez egészséges tanítás, olyan tanítás, amely igazi istenfélelmet kelt, amint valószínűleg már éreztehetted.

Isten áldjon meg!

Torben Søndergaard

www.TheLastReformation.com

Az íróról

Torben Søndergaard Dániában, Herning városában lakik feleségével, Lene-vel és három gyermekükkel.

Torben egy nem keresztény családban nőtt fel. 1995. április 5-én, miután elment egy barátjával egy gyülekezeti istentiszteletre, Istenhez fordult és egy erőteljes, személyes találkozása volt Jézussal, ami teljesen megváltoztatta az életét. Öt évvel később, egy Ige nyomán, kétségbeesett vágyakozásában, hogy még többet tapasztaljon meg Istenből, Torben belekezdett egy 40 napos böjtbe, ami sok mindent megváltoztatott az életében. Szemei jobban megnyíltak Isten Igéje felé és mélyebben megértette, hogy miről szól az evangélium. Elkezdte megérteni, hogy mennyire langyosak a mai keresztények és mennyire távol vannak az igazságtól. Meglátta, hogy Isten arra hívta el, hogy megalkuvás nélkül hirdesse az Ő Igéjét.

Néhány éve már Torben evangélista és gyülekezet plántáló szolgálatot végez. Dániában és külföldön többfelé olyan alkalmakat szervez, melyeken sok embert lát meggyógyulni és megszabadulni. Hat másik könyvnek a szerzője, és több alkalommal szerepelt úgy rádió, mint tévéadásokban egyaránt. Több dán weboldalnak az alapítója: az OplevJesus.dk-nak és Mission.dk -nak és két angol nyelvűnek is, a TheLastReformation.com-nak és a TheLastReformationUSA.com -nak.

Torben Søndergaard Az utolsó reformáció missziós szervezet alapítója és a kiadvány megjelenésekor hét könyvnek az írója. Az Istennel való személyes életéről és arról ismert, hogy direkt és gyakorlatias módon közelíti meg a Bibliát. Sokan a dán televízióból ismerik őt, ahol több alkalommal is megjelent, mások a You Tubeon megjelent videóiról melyeket több ezren láttak. Többet is olvashatsz róla a weboldalán: **TheLastReformation.com**

„Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el...” (2 Tim. 4:3 – KG)

A Biblia szerint az egészséges tanítás elvezet az igazi félelemhez az Úrnak. Ha az Úrnak ez az igazi félelme hiányzik a gyülekezeteinkből, és úgy tűnik, hogy ez a helyzet, annak a valószínű jele az, hogy nem az Úrnak az igazi Igéjét és az egészséges tanítást prédikáljuk. Ha az egészséges tanítást tanítjuk, ez bennünk egy olyan szükséglet kellene, hogy keltsen, hogy mindent átadjunk Istennek és a világosságban járjunk. Nincs sötétség és nincs bűn, ha a világosságban járunk. (1 János 1:7). Szükség van az igazi istenfélelemre és szentségre ahhoz, hogy Istennel járjunk.

Ebben az Egyház számára prófétikus könyvben Torben visszavezet bennünket a Bibliához, mivel ott található az egészséges tanítás, amelyhez az is hozzátartozik, hogy hogyan tudjuk kezelni a bűnt úgy az egyéni, mint a gyülekezeti életben. Vajon az Egyház egészséges tanítást hirdet? Vajon az Egyház eltompult a bűnnel kapcsolatosan? Elvárhatja-e az egyház, hogy választ kapjon az imáira, amikor bűn van a táborában? Vajon átkot visel-e az egyház magán azért, mert beengedte és megtűrte a bűnt háborítatlanul maga közt? Az újjászületett ember valójában folyamatosan élhet-e tudatos bűnben? Olyan kegyelmet tanítottunk-e, amely megtapossa Jézus véréét? Ezek nagyon komoly kérdések, amelyekre választ kell, hogy kapjunk, ha azt akarjuk, hogy Isten meghallgassa az imáinkat. Az Ő szava az Egyházhhoz: térj meg!

„De még most is így szól az ÚR: Térjete meg hozzám teljes szívetekből, böjtteléssel, sírással és gyászolással. Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat, úgy térjete meg az ÚRhoz, a ti Istenetekhez! Mert könyörületes és irgalmas ő, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű, és bánkódik a veszedelem miatt.” (Jóel 2:12-13 - KG)